

**ГРУЗИН ЛЕВАН ЧЕДІА
ВОЮВАВ ЗА НАС**

с. 7

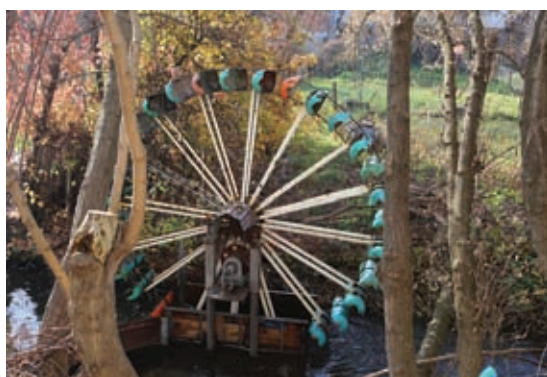

СЕРЕДА

9 листопада 2022

№45 (1610)

20MINUT.UA

**ВСТАНОВИЛИ
ВЛАСНУ МІНІГЕС**

с. 16

10⁰⁰ грн

1
блок

Газета є членом Всесвітньої Газетної Асоціації

ЧИ НЕ ПОРА ЗАБОРОНИТИ УПЦ?

► Депутати обласної ради пропонують заборонити Українську Православну Церкву.

Що про це кажуть представники московського патріархату та вінничани?

► Розповідаємо також, як відбувається перехід в Православну Церкву України та скільки релігійних громад на Вінниччині вже це зробили

с. 3

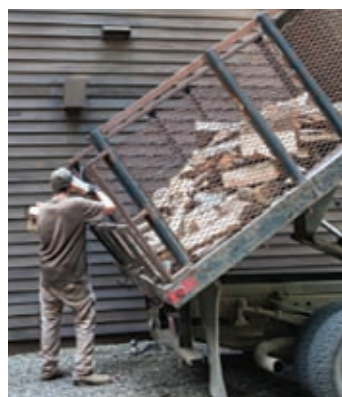
Українська православна церква за кількістю храмів у Вінницькій області найчисельніша. Тільки у межах Вінниці нараховується майже три десятки храмів УПЦ (МП)

ПЕРЕТВОРЮЮТЬ СМІТТЯ НА ДЕРЕВА

► У Вінниці вже кілька років функціонує проєкт «Екомобіль». За його допомогою сміття можна перетворити на нові дерева. Розповідаємо про роботу проєкту під час війни та те, як викликати екомобіль

с. 19

ДЕ КУПИТИ ДРОВА НА ЗИМУ?

► Через постійні обстріли об'єктів енергетичної інфраструктури, багатьом вінничанам взимку можуть стати у нагоді дрова. Ми дізналися, де, як та за скільки їх можна придбати у Вінницькій області

с. 4

РЕКЛАМА

Передплати газету RIA онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй картою, за реквізитами або коштами «ЕПідтримка»*

peredplata.ukrposhta.ua

Підтримка

* Потрібна допомога? Дзвоніть 093 006 2232, розкажемо як оплатити картою "Е-підтримка"

DOBROBUD
житловий комплекс

Квартири у Вінниці
від \$22 000
в розстрочку до 15 місяців

буль. СЕРГІЯ ЗУЛІНСЬКОГО, 39Б
073 051 07 07 | 098 051 07 07
WWW.DOBROBUD.NET

Дзвінки зі стаціонарних та мобільних телефонів здійснюються за рахунок грошей з вашого оператора. Дозвіл ВН20210930527

ДУМКА

ВОЛОДИМИР СІРАНТ

ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ

Бог і ЗСУ єдині!

Ніщо так швидко не заставить атеїста вірити в Бога, як перший «прильот». Отче Наш читають навіть ті, хто не знає слів, згадуючи, як в дитинстві над ними читала молитви мати чи бабуся.

Коли ти зрозумів, що Бог, це не остання, а єдина надія, то намагаєшся відчутти, зрозуміти, на який шлях, стежину Він тебе веде. Які знаки Він дає тобі.

Сьогодні була тиха ніч, зоряне небо псували безпілотники і звук кількох шахідів, які, сподіваюся, не принесли, а знайшли свою смерть в зоряній небі, завдяки нашому хлопцям з ППО.

Ранок і день були на диво тихі. Я сидів, дивився на схід, де кордон України чекає на нашу перемогу.

Ловив себе на думці, що думаю і згадую все і про все, разом з тим, у думках постійно відчуваю обійми внучки Ярини і її слова: «Вово, я тебе люблю». Відчув легкий дотик на правій руці. Бабка (Odonata), а точніше Шафранка (Crocotchemis erythraea).

Шафранка асоціюється з великою життєвою силою, здоров'ям і витривалістю, внутрішньою гармонією.

В Японії вважають, що бабуся — борець по природі і в ній прихований дух самурая. Також у багатьох країнах бабуся є прикладом бесмерття та відродження, що так споріднено на часі відображає нашу Націю. Як приклад, червоний бабок приносили в жертву самураї, просячи хоробрості і перемоги.

Я не подумав, я знав, що це знак Божий!

Вона сиділа в сонячному світлі під прохолодним осіннім вітерцем, отримуючи тепло від моєї руки.

Сиділа довго, не боялася навіть, коли я дістав телефон і зробив декілька фото. Вона знала, якщо Бог дав їй тепло з рук солдата ЗСУ, то вона виживе, бо ми заради перемоги в жертву приносимо орків, а не бабок.

Я переконаний, що Бог посилає нам знаки і допомогу постійно.

Для мене це ще один знак, що Бог і ЗСУ єдині. За нами перемога, бо з нами Бог!

ТРИВАЄ РЕМОНТ ПАРКУ «ХІМІК». ЩО ВЖЕ ЗРОБИЛИ

Зелена зона ■ Напівдикий «Хімік» перетворюють на повноцінний парк для Замостя. Роботи з капремонту відновили в жовтні й зараз вже помітні перші зміни. Що у планах підрядника, скільки на це витратять коштів та коли врешті-решт завершать благоустрій цієї місцини?

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
 (063)7758334

Відвідали цю зелену зону зранку 7 листопада. Тобто, минуло близько одного місяця, як відновили активні роботи.

Робітників не багато, але вже є перші позитивні зміни: біля альтанки формують лаву «добросусідства», виклали щебенем доріжки в інших частинах парку та доробляють вхідну групу, яка є «обличчям» парку.

РОБОТА КИПИТЬ

Коли ми були на місці, то дві робітничі якраз фарбували вхідну арку. В кімнатах, що знаходяться у колонах вхідної групи, вже встановлені вікна та двері. Трохи далі від них працює будівельник, який монтує гранітні плити на паркан.

Інші робітники підвозять та заносять матеріали для лави «добросусідства»: вона тягнеться довжелезною неперервною лінією від металевої альтанки. Приємно було бачити, що металевий каркас лави проходить хвилястою лінією повз старі дерева: їх вирішили не зрізати.

З іншого боку в цій локації вже змонтована металева сцена, де невдовзі зможуть бавитися діти та влаштовувати вуличні театралізовані постановки. А навпроти неї сформована дерев'яна «лінія перешкод» і пагорб, який викладений м'яким гумовим матеріалом.

Серед робітників був і директор підприємства-генпідрядника робіт «Агропродсоюз» Юрій Студент.

— Як ви вже побачили, ми зараз складаємо лавки, робимо паркан, фарбуємо вхідну групу. Також вже підсипали щебінь для формування пішохідних та велодоріжок. Сформували ґрунт під газони, — каже Студент про роботи, які вдалося виконати менше, ніж за місяць. — Також зробили вуличне освітлення. У тестовому режимі його

запускали, всі лампи горять. Але щовечора його ще не вмикають, адже триває робота з дозвільною документацією.

За словами директора фірми-підрядника, будівельники працюють по всій території парку, не обмежуються тільки вхідною групою чи майданчиком з металевою альтанкою.

— Сформувавши майданчик під волейбольне поле, зробили пагорби для велотреку (це в тій частині, що поблизу СК «Нива»). Поки є сприятлива погода — працюємо по максимуму. Цей проект перехідний, розрахований на два роки. Але до кінця цього року ми хочемо якнайшвидше відійти від земляних робіт та перейти до капітальних ремонтів, — каже Юрій Студент.

Будівельники працюватимуть, поки є сприятлива погода. Ремонти планують закінчити у жовтні 2023 року

СКІЛЬКИ ВИТРАТЯТЬ НА ПАРК

За тендером, капітальний ремонт парку «Хімік» коштує 32 мільйони 730 тисяч гривень.

Підрядник — «Підприємство «Агропродсоюз». Раніше цій компанії довіряли встановити флашток на Замковій горі, коло на Коріатовичів і також вони зараз працюють над оновленням Меморіалу Слави, що на Київській.

Загалом, план робіт по «Хіміку» має такий вигляд: висадити газонну траву, дерева і кущі, прокласти обладнання для поливу, зробити освітлення і відеонагляд, доробити пішохідні, бігові та велодоріжки.

Наступні завдання — доробити паркан у вхідній групі, поставити лавки (у тому числі лаву добросусідства), зробити дитячі та спор-

Робітники працюють на всій території парку. Вже зробили освітлення, але ліхтарі поки не вмикають, адже ще триває підготовка дозвільної документації

тивні майданчики. Та ще доробити альтанку та фонтан, на бортах якого також зроблять місця для сидіння. У кінці технічного завдання передбачені деякі земляні роботи — заміна труб водогону та каналізаційних колодязів.

Ремонт, за календарним планом, триватиме до жовтня наступного року (включно).

ЦЕ ВЖЕ ДРУГИЙ КАПРЕМОНТ

За сквер між вулицями Петра Запорозжця та Некрасова взялися ще у 2016 році. Тоді після кількох запеклих дискусій та публічних обговорень містяни вирішили, що в парку має бути саме парк, а не церква.

Згодом міська влада провела архітектурний конкурс, результатом якого стала концепція розвитку парку: збереження дерев, створен-

ня дитячої ігрової зони, спортивна частина парку з тренажерами, велотреком і біговою доріжкою та багато іншого.

До реконструкції приступили на початку 2021 року. Підряд отримало вінницьке підприємство «Рослана», на суму 20 мільйонів гривень.

Однак роботи не завершили.

— Був розірваний договір з попереднім підрядником. Провели коригування проектної документації. Та розрахувалися за фактом виконаних робіт з цим виконавцем, — говорив раніше журналісту директор департаменту комунального господарства і благоустрою Юрій Семенюк.

Тож замість 20 млн грн приватне підприємство «Рослана» отримало тільки 4,7 млн грн. Про що вказано в угоді до тендера.

Чому роблять «Хімік», а не Батозьку?

Вінничани нам пишуть, що ремонт парку «Хімік», поки в Україні триває війна, не на часі. А якщо мерії конче треба витратити кошти на ремонт, то пропонували завершити роботи на Батозькій. То чому на Батозькій зупинилося будівництво? На це питання відповів мер Вінниці Сергій Моргунов. — Наразі цей проект реалізований на 50%. На жаль, з початком війни, Кабмін прийняв постанову № 590, яка змінила порядок фінансування місцевих проектів: Держказначейство не пропускає платежі, що пов'язані з фінансуванням реконструкцій та нових будівництв, — пояснив причину міський голова.

За словами Моргунова, мерія шукає шляхи, як добудувати Батозьку за позабюджетні кошти. — Зокрема, ми провели перемовини зі швейцарськими партнерами й вони нам допоможуть прокласти трамвайні колії. Вони вже оголосили тендер на закупівлю колій. Орієнтовний час поставки колій — лютий 2023 року, — сказав мер Вінниці. — Тому, якщо уряд не ухвалить зміни до 590 постанови, то ми принаймні запустимо трамвайний рух на Батозькій. А як тільки ця постанова буде скасована чи змінена — ми завершимо реконструкцію Батозької в авральному темпі.

МИ ЗАПИТАЛИ ВІННИЧАН Депутати облради пропонують заборонити УПЦ МП в Україні. Що про це думаєте?

СВІТЛАНКА ГАЙЧЕНКОВА
 Чому це робиться аж на 9-му місяці війни? Давно пора. А попам їхнім заборонити діяльність у церквах інших патріархатів.

INNA SHERI
 Відсутність цієї церкви московського патріархату — це питання безпеки українців. Заборонити її потрібно було ще у 2014 році.

ВІКТОР БАЛАХТІОНОВ
 На жаль, у нас три відсотки підтримують цю церкву — УПЦ МП. Сподіваюсь, що тільки церкву... Хоча навряд чи це так...

ОКСАНА ПОШЕЛЮЗНА
 Вже до церкви дійшли, схаменіться, люди! Ви б краще у місті торгові центри не відкривали, а піднімали людям зарплати.

СТАС ПАВЛОВСЬКИЙ
 Попи РПЦ перші зустрічають окупантів з хлібом і сіллю, проповідують ненависть до нашої Незалежності. В монастирях переховують сепарів.

ЛЮДМИЛА МОГИЛЯ
 Обов'язково закрити і зрубити так: чемодан, вокзал, раша. Бо тільки на паперах перейдуть в ПЦУ. У нас є свої хороші і вірні священники.

УПЦ ХОЧУТЬ ЗАБОРОНИТИ

Релігія ■ Депутати пропонують заборонити УПЦ МП. Дізнаємося, що про це кажуть представники московського патріархату та вінничани. Розповідаємо також, як відбувається перехід в ПЦУ та скільки вже релігійних громад на Вінниччині перейшло

НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA,
(097)1448132

Перехід з УПЦ московського патріархату в Православну Церкву України є законним, і кожна релігійна громада має можливість змінити своє підпорядкування. З початку повномасштабного вторгнення росії в Україну все більше вірян переходять з УПЦ МП.

Чому це відбувається — легко пояснити. Ще в березні російський патріарх кирило, якому УПЦ МП й підпорядковується, благословив військових на війну проти України. Також в Україні фіксують випадки, коли священнослужителі УПЦ виправдовували агресію росії в Україні.

Днями, 7 листопада, СБУ повідомила про підозру митрополиту однієї з епархій УПЦ МП на Вінниччині. Як кажуть в СБУ, митрополит здійснював умисні дії, спрямовані на розпалювання релігійної ворожнечі та образу почуттів громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями. З наших джерел, повідомили про підозру митрополиту Тульчинського і Брацлавського УПЦ московського патріархату Іонафану.

ГРОМАДИ НЕ БАЖАЮТЬ БУТИ В ЄДНОСТІ З ЦЕРКВОЮ МП

Про те, як позначився на релігійних громадах початок повномасштабного вторгнення, розповідає керівник Управління у справах національностей та релігій Вінницької обласної військової адміністрації Ігор Салецький. За його словами, віряни УПЦ активніше почали піднімати питання про перехід під юридичне управління Вінницької, Тульчинської або Брацлавської епархій ПЦУ.

— Будь-яких правових заборон щодо переходу під час воєнного стану немає. Загалом розпочався цей процес ще з 2019. Станом на сьогодні з 2019 року у нашій області перейшло близько 502 релігійних громад. З 24 лютого процес став ще активнішим, — говорить Ігор Салецький.

Також керівник Управління розповів про порядок переходу з УПЦ МП до Православної Церкви України. Спершу, за його словами, релігійні громади проводять загальні збори членів їхньої громади, на яких мають розв'язувати питання щодо зміни підлеглості, наприклад, з УПЦ МП до ПЦУ. Далі громада приймає статут Православної Церкви України, та перевибирають ке-

3 2019 року у нашій області перейшло близько 502 релігійних громад. З 24 лютого цей процес став ще активнішим

рівні органи релігійної громади.

Детальнішу інструкцію можна прочитати на сторінці Православної Церкви України за посиланням: <https://cutt.ly/5N8SejH>.

ДЕПУТАТИ ОБЛАДИ ПРОПОНУЮТЬ ЗАБОРОНИТИ УПЦ МП

Депутати Вінницької обласної ради 2 листопада звернулися до Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України. Вони пропонують прийняти закон про заборону діяльності Української православної церкви московського патріархату в Україні для уникнення реальних та потенційних ризиків загрози національній безпеці України.

Свою позицію депутати пояс-

нюють тим, що УПЦ МП ідеологічно обґрунтовує та підтримує війну, а також виправдовує воєнні злочини, які скоює росія на території України.

Крім того, у зверненні йдеться, що «значна кількість служителів зазначеної церкви виявляють антиукраїнську та антидержавну позицію, про що свідчать проведені санкціоновані обшуки СБУ за місцем проживання митрополита однієї з епархій УПЦ МП на території Вінниччини».

ЩО ПРО ЦЕ КАЖУТЬ В УПЦ МП?

На сторінці Вінницької Єпархії УПЦ назвали звернення депутатів «новою провокацією вінницьких чиновників».

«Нагадуємо членам комісії, що найбільша релігійна організація Вінницької області та України має назву «Українська Православна Церква». Надалі просимо писати найменування правильно і не вигадувати чогось зайвого від себе», — йдеться у повідомленні.

На сторінці епархії пишуть, що Українська Православна Церква у Вінницькій області за кількістю майже у два рази перевищує кількість інших разом узятих релігійних організацій.

«Священнослужителі та віряни Української Православної Церкви у Вінницькій області є громадянами України, абсолютна більшість з них народилась на цій землі і всі вони люблять свою Батьківщину. Священнослужителі і віряни УПЦ масово допомагають нашим військовим ЗСУ, а також надають прихисток і допомогу усім постраждалим від агресії росії. Парафіяни УПЦ на Вінниччині служать у лавах Збройних сил України, захищаючи нашу країну від ворога. Велика кількість вірян УПЦ працюють у різних сферах і закладах області, допомагаючи своїй країні вистояти під час війни», — кажуть в епархії. Як вважають її представники, більшість членів комісії (всього 11), ймовірно, свідомо наводять наклеп на вірних УПЦ.

У епархії додають, що, якщо хтось із вірян чи служителів Української Православної Церкви має антиукраїнську позицію чи порушує закони України — несе особисту відповідальність за свої вчинки і порушення.

Українська православна церква

Келецька, 59	Хрестовоздвиженський храм УПЦ
Хмельницьке шосе, 90 А	Храм свт. Луки Кримського УПЦ
Івана Богуна, 123/1	Собор Різдва Пресвятої Богородиці УПЦ
Пирогова, 150 А	Храм Стрітення Господнього УПЦ
Хмельницьке шосе, 5	Храм Воскресіння Христового УПЦ
Коцюбинського, 60 А	Храм вмч. Георгія Побідоносця/Воскресіння Словоущого УПЦ
Чумацька, 189	Храм апостола і євангеліста Іоана Богослова УПЦ
Замостянська, 49 А	Храм священномученика Володимира, митрополита Київського УПЦ
Чорновола, 2 А	Храм блаженної Ксенії Петербурзької УПЦ
Синьоводська, 12	Храм святителя Миколая Чудотворця УПЦ
Гетьмана Мазепи, 14	Храм щмч. Макарія, митрополита Київського УПЦ
Пирогова, 157 А	Храм Покрова Пресвятої Богородиці, мікрорайон Пирогово УПЦ
Євгена Коновальця, 85 А	Храм прп. Марії Єгипетської УПЦ
Хлібна, 3	Храм вмч. Димитрія Солунського УПЦ
бульвар Марка Вовчка	Храм Святителя Тихона УПЦ
Генерала Арабея, 2 Г	Храм Вознесіння Господнього УПЦ
Хмельницьке шосе, 129	Храм ікони Богородиці "Скорослушниця" УПЦ
площа Шкільна	Храм мученика Трифона УПЦ
Левка Лук'яненка, 16	Храм великомученика Пантелеїмона УПЦ
Стрільська, 103	Храм свв. Косьми і Даміана УПЦ
Черняхівського, 68	Храм чуда Архістрати́га Михаїла в Хонях УПЦ
Маріупольська, 60	Храм Успіння Пресвятої Богородиці УПЦ
Київська, 144	Храм вмч. Георгія Побідоносця. Меморіал Визволення УПЦ
Первозванного, парк Вишенський	Храм апостола Андрія Первозванного УПЦ
Пирогова, 109 А	Храм прп. Лаврентія Чернігівського УПЦ
Лесі Українки, 47	Храм св. благовірного князя Олександра Невського УПЦ
Степова, 2 А	Храм Собору Іоанна Предтечі УПЦ
Київська, 68	Храм св. прав. Іоанна Кронштадського УПЦ
Зулінського, біля будинку № 47	Місіонерський храм Покрова Пресвятої Богородиці УПЦ
Пирогова, 109 в	Капличка Собору всіх святих цілителів і безсрібників ПЦУ

Православна церква України

Соборна, 23	Спасо-Преображенський кафедральний собор ПЦУ
Соборна, 23	Церква святих Косьми і Даміана (нижній храм Спасо-Преображенського собору)
Пирогова, 109	Собор ікони Пресвятої Богородиці «Всіх скорботних радість» ПЦУ
Магістратська, 162	Храм священномученика Макарія Овруцького ПЦУ
Матроса Кішки, 61	Храм-каплиця святого Миколая ПЦУ
Коріатовичів, 185	Церква Святої Трійці (скельний храм) ПЦУ
Хмельницьке шосе, 145	Храм Преподобного Серафима Саровського ПЦУ
Можайського, 64	Капличка Святої Великомучениці Варвари
Гетьмана Мазепи, 10 А	Храм Святого Архістрати́га Михаїла ПЦУ
Київська, 130	Храм Святих Жон-Мироносиць ПЦУ
Немирівське шосе, 82	Храм Різдва Христового ПЦУ
Стельмаха, 43 А	Капличка Св. вмч. Георгія Побідоносця
вул.Сонячна,9	Храм святих Василя Великого, Григорія Богослова і Іоанна Златоуста ПЦУ
пров. Станіславського, 7 а	Кафедральний храм «Спас на Убрусі» ПЦУ
Левка Лук'яненка, 2 А	Храм Покрови Пресвятої Богородиці ПЦУ
Пирогова, 109 в	Капличка Собору всіх святих цілителів і безсрібників ПЦУ

Що про це думають вінничани?

Ми запитали у вінничан, які відомі у різних сферах, про їхню позицію з цього приводу.

Таїса Гайда, активістка:

— Я завжди вважала і вважатиму церкву, яка поєднана з росією, окупантською сектою. У прихожан якої ще й імперські амбіції. Вони вважають себе єдиними правильними, які мають зв'язок з Богом. Здається, вони реально вірять, що Бог приходить тільки до їх церкви, представники якої масово благословляють на вбивства українців, і моляться за перемогу окупантів. Тому, ця церква має бути заборонена, як і будь-яка російська терористична організація вбивць і окупантів. Без варіантів. Думаю, таких поїв, які радіють, що вони з

росіянами «один народ» у Вінниці немало. Навіть після стількох років війни.

Віктор Бронюк, лідер гурту «ТІК»:

— Моя позиція однозначна: має бути така церква, яка сповідує інтереси держави і народу. Якщо ж вона підіграє агресору, треба відкидати всі інші виправдовування її позиції, і робити так, щоб цієї п'ятої колони не було на території України. Тому абсолютно підтримую зараз і підтримував завжди це рішення. Постійно казав, що це питання потрібно було вирішити ще в 1991 році. Якби тоді дехто набрався сміливості, можливо, ми не мали б нині війну. Церква має величезну силу і вплив, тому що об'єднує велику кількість людей.

Віктор Долецький, керівник Центру вивчення генеалогії «Пращур»:

— Моя думка: УПЦ МП чисто проєкт НКВД, який пізніше керувався КДБ і зараз ФСБ, це відверто ворожа структура, якій не місце в Україні. При цьому я допускаю певну кількість священників і тим паче парафіян, які патріоти, та перебувають в полоні ворожої пропаганди, що ця церква єдино вірна. Їх заборона у Вінниці однозначно позитивна новина.

Олександр Царевський, волонтер:

— «Рузька православна церква» = московський патріархат має бути заборонений, і визнаний екстремістською організацією.

РПЦ, це один зі стовпів, на якому тримається «рузький мір». Вони його прославляють, підводять під його тези богословське підґрунтя, та всіяко його виправдовують. На теренах України РПЦ швиденько поміняла вивіску на Українську Православну Церкву. Вивіска змінена — суть ні. УПЦ має бути заборонена. За умов існування Православної Церкви України існування паралельної структури, заточеної під державу агресора, м'яко кажучи, викликає подив.

Тетяна Власюк, волонтерка:

— Як на мене, то заборонити УПЦ МП — це абсолютно правильне та логічне рішення, яке мало б бути прийняте дуже давно. Більше того, ми ще маємо лаври по-

забирати до ПЦУ. Чесно кажучи, я не розумію, як ми можемо ходити до московських церков в той час, як московські гниди нас вбивають. Є московські попи, які підтримують вторгнення росії, вони є пропагандистами російського. Для мене це вже давно не про церкву, і не про Бога. Це про філію ворожої країни, яка веде з нами війну на території України. Цієї церкви не має тут бути.

Владислав Семенов, військовий:

— Діяльність московського патріархату пора було б ще давно припинити. Це ще один рушій впливу кремлівської машини на український народ. Йому, як і російській музиці, фільмам чи проросійським політикам в нашій країні — не місце.

ЯК ТА ЗА СКІЛЬКИ МОЖНА ПРИДБАТИ ДРОВА НА ЗИМУ

Тепло на зиму ■ Через постійні обстріли об'єктів енергетичної інфраструктури, багатьом вінничанам взимку можуть стати у нагоді дрова. Ми дізналися, де, як та за скільки їх можна придбати у Вінницькій області

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
 RIA, (095)1039671

Чим ближче до настання холодів, тим гостріше постає питання обігріву будинків у зимовий період. На тлі регулярних обстрілів росіянами об'єктів енергетичної інфраструктури України, питання обігріву як ніколи актуальне.

У Вінницькій області є щонайменше 15 точок, де можна офіційно придбати дрова. Це лісництва та лісопункти. У самій же Вінниці та навколо неї таких місць немає. Важливу роль у цьому питанні відіграє й той фактор, що зазвичай дрова доставляються в межах діяльності лісгоспу, себто на обмежену територію. Оскільки поряд із нашим містом лісгоспів немає, вам доведеться потурбуватися про самовивіз.

За словами менеджерки зі збуту «Вінницького лісового господарства» Людмили Кузьменко, послуга із доставлення не передбачена через відсутність на підприємстві необхідних видів транспорту.

— У нас лише великий спеціалізований транспорт, лісовози. У них завантажують приблизно пів вагона лісу. Звісно, що лісовоз не повезе лише кілька складометрів лісопродукції, —

пояснює Людмила Кузьменко. — Ми доставляємо дрова у школи, садочки та бюджетні установи, а до приватних домогосподарств люди можуть забирати дрова власним транспортом. Із завантаженням наші працівники їм допоможуть.

Якщо ви знаєте, як розв'язати питання з транспортом для самовивозу, перейдімо до наступного кроку — процедури купівлі деревини. Для придбання дров, потрібно слідувати наступному алгоритму дій:

■ Звернутися до контори лісгоспу або лісництва із заявою, у якій вказати обсяг.

■ Отримати рахунок на оплату лісопродукції, де вказані всі реквізити державного підприємства лісового господарства (юридичної особи), з найменуванням продукції, об'ємів, ціни та суми.

■ Оплатити у зручний для вас спосіб.

■ Після оплати домовитися про відвантаження деревини паливної.

Ми подзвонили у понад десять лісництв Вінницької області, в яких продають дрова, й дізналися, на яку кількість і вартість можна розраховувати вінничанам.

Отже, впродовж опалювального сезону одна людина може придбати не більше як 15 кубометрів дров, або ж 25 складометрів. Де-

які лісники розповіли нам, що через великий попит відпускають лише по шість складометрів деревини, що приблизно дорівнює завантаженому автомобілю «Газон».

За орієнтир ми взяли дрова твердолистяних порід дерев, що при горінні виділяють найбільшу кількість тепла. Ми запитували лісників про круглі дрова, оскільки колотих майже в усіх лісництвах немає.

Ціна на дрова в усіх лісництвах встановлена однаково, різниця лише в попиті на продукцію. Значимо, що вартість деревини ми вказували без урахування ПДВ. А об'єми, для зручності усіх, позначали як у кубометрах, так і складометрах. Отже, вартість кубометра дров твердої породи — 804 гривні. Один складометр ко-

«До нас звертається багато людей. Аби дрова дісталися всім, ми випикуємо не більше шести складометрів»

штує — 498 гривень.

Ярошинське лісництво
 Телефон: (068) 013-08-07 — Сергій Володимирович Погонєш
Вендичанське лісництво
 — За раз отоварюємо не більше шести складометрів на людину. Цією кількістю можна завантажити «Газон», — розповіли у лісництві.

Телефон: (067) 432-17-17 — Анатолій Олексійович Жуко-танський

Моївське лісництво
 — Зараз до нас звертається багато людей. Утворюється черга. Аби всім дісталось, ми випикуємо не більше шести складометрів на людину, — кажуть у лісництві.

Кубометр дров у Вінницьких лісництвах коштує 804 гривні. Про доставлення потрібно потурбуватися самостійно

Телефон: (067) 432-17-15 — Сергій Вікторович Стрілецький
Джуринське лісництво
 Телефон: (067) 432-17-14 — Іван Іванович Нестеров
Катюжанське лісництво
 Телефон: (067) 432-17-12 — Олена Володимирівна Полуянова
Мурованокориловецьке лісництво
 Телефон: (067) 432-17-11 — Микола Францевич Слободецький

Барське лісництво
 Телефон: (067) 430-23-79 — Олександр Васильович Шулім
Копайгородське лісництво
 — Дрова у нас хороші, якісні. Ажіотажу не спостерігаємо, тому дров вистачить всім, — розповіли у лісництві.

Телефон: (067) 430-23-49 — Василь Васильович Гец
Жмеринське лісництво
 — Попит на дрова зараз великий, бо люди переживають, що взимку може зникнути газ, хочуть запаситися заздалегідь. Раніше такого попиту не було, — кажуть

у лісництві.
 Телефон: (067) 430-21-84 — Сергій Володимирович Горбатюк
Людоське лісництво
 Телефон: (067) 430-20-91 — Віктор Михайлович Зарицький
Івашковецьке лісництво
 Телефон: (067) 432-17-13 — Юрій Володимирович Кучер
Ялтушківське лісництво
 — У замовленні дров нікому не відмовляємо. Вони є в наявності, їх достатньо, тому про дефіцит не говоримо, — повідомили у лісництві.

Телефон: (067) 430-21-57 — Олександр Васильович Сороченко
Ямпільське лісництво
 Телефон: (067) 496-05-57
З питаннями про придбання дров також можна звертатися до лісопунктів:

Жмеринський лісопункт
 Телефон: (067) 430-23-81 — Віталій Вікторович Маєвський
Копайгородський лісопункт
 Телефон: (067) 430-22-26 — Володимир Володимирович Процевський

Ресурс «ДроваЄ»

В Україні запрацював державний інтернет-магазин дров для населення «ДроваЄ». Тепер усі охочі можуть придбати цей товар й в онлайні. Для того, щоб лісгосп прийняв ваше замовлення, вам потрібно виконати наступне: Зайти на ресурс «ДроваЄ» (<https://drovae.gov.ua/>) та авторизуватися через електронний цифровий підпис або банк, яким користуєтеся. Вказати адресу доставлення дров. Система автоматично підтягне найближчі до вас лісгоспи та продукцію, яку можна замовити. Кожен постачальник буде про-

понувати той асортимент, який є в наявності. Визначитися із видом та обсягом деревини, обрати функцію з доставленням чи без. Оплатити замовлення або чекати на дзвінок оператора для розв'язання питань з логістикою.

понувати той асортимент, який є в наявності. Визначитися із видом та обсягом деревини, обрати функцію з доставленням чи без. Оплатити замовлення або чекати на дзвінок оператора для розв'язання питань з логістикою.

Усі локальні смаколики нанесли на мапу

ЛАРИСА ОЛІЙНИК, RIA, (068)0060772

У Вінниці презентували першу міську гастрономічну мапу «Смачна Вінниця». Це нова туристична карта міста, на якій позначено 38 закладів гостинності (ресторанів, барів та кав'ярень).

У відборі закладів зверталася увага на наявність у меню автентичних страв, на атмосферу та рівень сервісу. Також до мапи увійшли пам'ятки архітектури, музеї.

Видання складається у компактний кишеньковий формат і має зручну систему навігації: позна-

чки дозволяють зорієнтуватися, де розміщені туристичні об'єкти по місту, а також отримати інформацію про фірмові страви та контакти закладів.

— Ще кілька років тому було складно порекомендувати нашим гостям місця, які обов'язково варто відвідати для відчуття смаку Вінниці, — розповів директор департаменту маркетингу міста та туризму Олександр Вешелені. — З того часу сформувалася певний перелік must eat і must drink, який варто спробувати у Вінниці: страви подільської кухні, страви з вишнею, солодоші, настоянки,

вінницьке вино чи пиво. Віднімі ми маємо ретельно скомпановане й авторитетне видання (онлайн та офлайн), яке може швидко зорієнтувати любителів гастрономічних вражень та атмосферних закладів.

Найперше, до мапи «Смачна Вінниця» внесли гастро заклади, де можна скуштувати легендарні страви подільської кухні: картопля по-уланівськи, зінківська ковбаса та вінницьке сало, борщ з вишнею, що є вінницьким гастрономічним символом.

Серед суто локальних смаколиків — старовінницький суп з телятиною в тісті, форшмак

«Єрусалимка», пивна юшка з білими грибами, щічки яловичі з вишнею, подільський улич, манзарі з домашнім сиром та зеленню і навіть хачапурі по-подільськи.

Заклади, де є подібні страви, позначили у гастро мапі двома знаками: вишнями і шматочком сала. Також біля кожного із закладів гостинності вказали фірмову страву, концепцію, формат та середній чек закладу. У зимово-весняний період будуть розвивати популярний напрямок гастро екскурсій.

Сім тисяч надрукованих примірників «Смачної Вінниці»

будуть розповсюджувати безкоштовно. Для цього видання розмістять у закладах — учасниках гастро мапи, музеях, центрах дозвілля та найпопулярніших готелях (за рейтингами онлайн-платформ).

Також отримати карту можна буде під час екскурсій від Офісу туризму Вінниці та при замовленні подарунків з платформи BVVI.

Онлайн-версію туристичної гастрономічної мапи «Смачна Вінниця» з переліком місць поширення друкованої версії можна переглянути за цим посиланням <http://surl.li/dpvrwg>.

★ 4.8

★ 5.0

★ 5.0

Скануй та голосуй!

НАРОДНИЙ **БРЕНД** 2022

Обирайте на **top20.ua** тих, хто гідно працює та допомагає Україні наблизити перемогу!

Генеральний партнер

VIP партнер

НА ВІЙСЬКОВІ ОБЛІГАЦІЇ Є 300 МЛН ГРН. А НА РЕМОНТИ НЕМАЄ?

Вклад у перемогу ■ З бюджету Вінниці виділили 300 млн грн на закупівлю військових облигацій. Кошти від цих облигацій використовують на потреби ЗСУ. А через рік мільйони гривень повернуть з невеликим прибутком. Але чому ці гроші не спрямувати на завершення міських ремонтів? Наприклад, на добудову дороги на Батозькій

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

У листопаді Вінниця придбає військові облигації на суму 300 мільйонів гривень. Дозвіл на це мерія отримала від депутатів на сесії міськради 28 жовтня. Державні цінні папери купують за рахунок тимчасово вільних коштів загального фонду бюджету Вінницької міської територіальної громади, повідомили на сайті міськради. Ми дізналися подробиці.

УМОВИ РОЗМІЩЕННЯ ОБЛІГАЦІЙ

— Це друге розміщення військових облигацій. Перше було в червні, обсягом 100 млн грн, з розміщенням на три місяці. І у вересні нам первинні дилери повернули ці кошти з військових облигацій з 9,5 відсотка прибутку, які встановлені державою, — розповів заступник міського голови Андрій Очеретний. — Наразі ми збираємося придбати військові облигації на 300 мільйонів гривень, які є вільними коштами у бюджеті громади. Це кошти вінницьких платників податків. Тобто, щоб вінничани розуміли, ця купівля військових облигацій — це їхній вклад у перемогу

України.

Нове розміщення 300 мільйонів гривень у військові облигації відбудеться за таких умов: під 14% прибутковості з терміном повернення — 1 рік, до листопада 2023 року.

— Щоб обрати банк, в якого ми придбаємо військові облигації, подали заявки до 11 фінансових установ. Чотири з них надіслали свої пропозиції, з яких ми обрали дві — «Райффайзен Банк» і «Укрексімбанк». Вони запропонували найвигідніші умови: 0% за розміщення, придбання, супровід, комісія. Зараз усе йде до того, що ми підпишемо угоди з цими банками та розмістимо облигації, — сказав Очеретний.

ЧОМУ ЦІ ГРОШІ НЕ СПРЯМУВАЛИ НА РОЗБУДОВУ ВІННИЦІ

Питаємо, якщо ці 300 мільйонів гривень у бюджеті громади є наразі вільними, то чому б їх не використати для розвитку Вінниці? Наприклад, завершити реконструкцію Батозької, про що неодноразово говорили вінничани.

— З точки зору ефективності використання бюджетних коштів — це правильна позиція. Однак на сьогодні в Україні діє постанова Кабміну № 590, яка забороняє органам самоврядування

фінансувати проекти реконструкції та нового будівництва. Дозволені тільки поточні видатки, які стосуються поточних та капітальних ремонтів. Така ситуація, на жаль, існує останні вісім місяців, — відповів заступник міського голови Андрій Очеретний.

Тому, за його словами, закупівля військових облигацій за вільні бюджетні кошти є «зваженим рішенням».

— Держава гарантовано знає, що вона може розпоряджатися цими грошима Вінницької громади: купувати, наприклад, зброю та спорядження для армії. А громада знає, що вона підтримує Збройні сили України через такий механізм, — каже Андрій Очеретний.

— Підтримка ЗСУ міською

Кошти використовують на потреби ЗСУ та держави під час війни. При купівлі облигацій, держава гарантує повернення всієї суми

владою відбувається тільки через купівлю військових облигацій? — спитав журналіст.

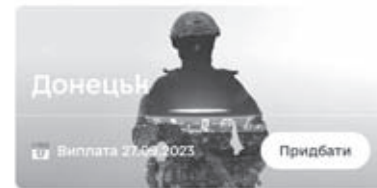
— Ні. На звернення військових надаємо харчі, засоби гігієни та багато іншого, що маємо у матеріальному резерві громади. Враховуючи воєнний час, про це я можу говорити тільки узагальнено, не уточнюючи, що і куди ми відправляємо. Але й така допомога військовим від Вінницької громади є, — відповів заступник міського голови.

ЯК Я МОЖУ ПРИДБАТИ ВІЙСЬКОВІ ОБЛІГАЦІЇ?

Військові облигації — це інвестиційний інструмент підтримки державного бюджету, доступний для громадян, бізнесу та іноземних інвесторів, пояснюють

← Військові облигації

Оберіть тип облигації

Купити облигації можна в додатку «Дія». Мінімальна кількість — одна військова облигація, вартістю від 900 грн

на сайті Міністерства фінансів України.

Кошти використовують на потреби ЗСУ та держави в умовах воєнного стану. При купівлі облигацій, держава гарантує повернення всієї суми інвестиції та з невеликим відсотком прибутку.

Облигації можна придбати у трьох валютах:

■ **Гривня.** З терміном розміщення від трьох місяців до 2 років. І чим більший є цей термін, тим вищі відсотки прибутковості — від 9,5 до 18,5% річних.

■ **Долар.** Термін розміщення: 3 місяці, 6 місяців, 1 рік. Відсотки: 3,5%, 4% та 4,5% відповідно.

■ **Євро.** Термін розміщення облигацій: 8 місяців та 1 рік під єдиний відсоток прибутковості — 2,5%.

Тобто, на відміну від депозитних вкладів (банки пропонують від 6 до 19% річних у гривні), прибуток з облигацій є меншим.

← Військові облигації

Севастополь

Номинальна вартість облигацій — 1000 грн. Але продавець може продавати їх за іншу ціну. На картку «Підтримка» повернеться 1000 грн + відсоток за період вкладу. Це і буде ваш дохід.

1 Кількість облигацій

АТ «Альфа-Банк»

Кількість облигацій: 1 Дата повернення: 13.03.2024

Вартість: 1 028.55 грн Виплата на картку: 1 240.00 грн

Але ваші гроші спрямують на підтримку наших захисників, а тут потрібна консолідація усіх наявних ресурсів.

Наприклад, облигації можна купити в «Дії». У додатку обираємо «Військові облигації» і далі обираємо одну з назв міст України — Севастополь, Херсон, Донецьк тощо. Обирали такі назви на честь тимчасово окупованих міст та територій.

Під кожним з цих міст є пропозиція купівлі облигації в одному з українських банків. Поріг входу в цей ринок цінних паперів — одна облигація, вартістю від 900 грн. Дата виплати — до 1,5 року; відсоток прибутковості — 10,5–16% річних.

Важлива умова — ви повинні мати ID-картку, щоб придбати облигацію через «Дію». В іншому випадку, можете придбати облигації у відділеннях банків та на сайтах банківських установ.

Бізнес звільнять від податку на нерухомість. Як отримати пільгу?

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

У Вінниці звільняють від податку на нерухомість тих підприємців, чиє майно було пошкоджене внаслідок російської агресії. Рішення ухвалили на черговій сесії Вінницької міської ради 28 жовтня.

ФОПи та юридичні особи можуть отримати звільнення від сплати податку на нерухоме майно. Це стосується тих бізнесів, чиї приміщення були пошкоджені внаслідок ракетних ударів росії по Вінниці та стали непридатними для здійснення господарської діяльності.

«Для таких об'єктів нежитлової нерухомості (у тому числі їх частини), які перебувають у власності юридичних та фізичних осіб, а також фізичних

осіб-підприємців запроваджено пільгову ставку у розмірі 0% до розміру мінімальної заробітної плати за 1 квадратний метр площі, встановленого законом на 1 січня звітного року», — пояснюють у повідомленні на сайті Вінницької міської ради.

Пільга діятиме протягом всього 2023 року. Щоб її отримати, потрібно мати довідку про те, що майно підприємства є «постраждалим внаслідок надзвичайної ситуації воєнного характеру». Таку довідку видає міська комісія з обстеження будівель та споруд, яка була створена рішенням виконкому № 1389 від 15 липня 2022 року.

А тепер більш розлого про шлях підприємця — від заяви до отримання нульової ставки податку на нерухоме майно. Відповіді на важливі питання щодо

цієї податкової знижки дав журналістові заступник міського голови Андрій Очеретний.

Куди звертатись, щоб отримати довідку про те, що нерухоме майно було пошкоджене або зруйноване внаслідок російської агресії?

— Щоб отримати пільгу, на початку приходимо в «Прозорий офіс» та пишемо заяву на ім'я міського голови — «прошу звільнити мене від сплати податку на нерухомість у зв'язку з тим, що я постраждав від військової агресії російської федерації». Далі відбувається обстеження приміщення цього підприємця і комісія ухвалює рішення. Потім передає це рішення на податкову, аби заявникові не нараховували податок на нерухоме майно.

Більш того, комісія була утворена 15 липня і більшість підприємців, майно яких зазнало

ушкоджень або було зруйноване, вже пройшли перевірку. У таких випадках комісії залишилося тільки ухвалити рішення щодо звільнення їх від сплати податку на нерухоме майно.

За словами заступника міського голови Андрія Очеретного, нульову ставку податку на нерухоме майно отримують, зокрема, підприємці, що мали приміщення в «Ювелейному»; власники медцентру «Нейромед», одна з філій якого була прибудована до будинку побуту; підприємці, які мають комерційні приміщення на площі Перемоги, Замостянській, Коцюбинського та були пошкоджені/зруйновані внаслідок ракетного удару 14 липня.

У повідомленні на сайті міської ради зазначено, що пільга діятиме протягом всього 2023 року.

А за кілька місяців 2022 року податок на нерухомість треба все одно платити?

— За законодавством податок за цей рік підприємцям нараховують в наступному. Тобто, нульова ставка податку поширюється на весь базовий податковий 2022 рік, який сплачують люди у 2023-му, — відповів заступник міського голови Андрій Очеретний.

Нульова ставка податку на нерухоме майно. Це значна податкова знижка для підприємців?

— Для ФОПів 1–3 групи, що сплачують єдиний податок, це значні кошти. Для юридичних осіб — незначна сума. Але гадаю, що така підтримка буде на часі як для малого, так і для середнього бізнесу, що постраждав від російської агресії.

ГРУЗИН ЛЕВАН ЧЕДІА: «ВСЮ ІСТОРІЮ РОСІЇ ТРЕБА СТЕРТИ!»

На світлій стороні ■ Леван Чедіа народився в Абхазії і добре знає, що таке агресія росії. В Україну приїхав у 2016 році. Воював за нас, як і українці колись воювали за Грузію. Був тричі поранений. Тепер живе у Вінниці. І це — його історія

ВАДИМ ПАВЛОВ, RIA,
(063)7383803

Ми зустрічаємось з Леваном у Вінниці майже в центрі міста. На зустріч він приїхав із лікарні, де відновлюється після останнього поранення. Лікування не просте — постійні крапельниці, уколи, обстеження. Але не дивлячись на наслідки поранення, від нього віє добром і грузинською душею. — Захищати свою країну — це обов'язок кожного патріота, який прагне свободи. Українці дуже близький народ для грузинів. Я знаю, що в нас колись був один кордон. Україна була аж до Кавказу. Більшість узбережжя Чорного моря контролювали ми. Тому наші народи мають історичні дружні стосунки. Вони розпочалися ще у восьмому столітті, коли грузинські ченці допомагали будувати Печерську лавру, — каже Леван.

Леван добре знає, що таке окупація. Тому що колись втратив і свій дім в Абхазії. А сам був офіцером спецслужб.

— Я з 13 років живу у війні проти цих демонічних сил, які не дають спокою ні Україні, ні Грузії, ні іншим країнам. Я сам офіцер грузинських спецслужб. З 1996 року служив у структурі, виконуючи різні спецоперації проти сепаратизму. В тому ж 96-му був мій перший бій... У моїй групі були українські бійці. І перше бойове хрещення я отримав саме з ними. З 2006 року працював у приватних сферах, охороняв людей та об'єкти. Але я вихований за такими принципами, щоб служити народу, а не якимось окремим особам. Тому пішов зі служби, — каже Леван.

ПОТРАПИВ НА ВІЙНУ В УКРАЇНІ У 2016 РОЦІ

— Коли в Україні почалася війна у 2014 році, я не думав,

що воно так глибоко зайде. Бо не знав, що так кардинально українці відрізняються від росіян... Я потрапив до України в 2016 році на запрошення грузинів, які воювали за Україну. Звали мене для підтримки, тому що на той момент українські військові мали мало досвіду, — розповідає Леван. — Після прибуття до України я потрапив у Львів. Там познайомився з бійцями Правого сектору, зокрема з Хаммером. Він нещодавно загинув... Дуже серйозні хлопці. Через них я потрапив на війну. У тому ж 2016 році на шахті Бутівка отримав серйозне поранення. І десь рік був не боездатний. Хоча навіть на милицях відвідував хлопців на позиціях. Так намагався бути поруч із ними, щоб ділитися досвідом. Багато кого з них вже немає в живих... Царство їм небесне...

Леван каже, що перший контракт у нього був у складі 128 бригади. Це закарпатська гірничо-штурмова.

— З Ірпінського військкомату я та ще сім грузинів потрапили саме в цю бригаду.

Три роки контракту закінчив у 128-ій. Далі знайшов людей, які зв'язали мене з одним із командирів, з яким служать вінничани. Частина не буду називати. Але про цих людей чули навіть в Абхазії. Після співбесіди я продовжив контракт і так потрапив до Вінниці. Тут мешкаю з 2021 року, — каже Леван. — До слова, я маю українське громадянство. Друзі вмовили оформити, щоб я зміг передавати свої навички більш офіційно.

У 2022 ЗНОВУ СТАВ НА ЗАХИСТ УКРАЇНИ

Леван розповідає, що ще до початку повномасштабного вторгнення росії він проходить ВЛК (військово-лікарняна комісія, — авт.).

— Я мав такий стан здоров'я,

що не міг більше нести службу. В частині готували папери щодо мого звільнення. Але розпочалася повномасштабна війна з росією. І це був не час скарг, що в тебе щось болить чи турбує. Тут навіть елементарно присутність досвідченої людини, яка може щось підказати бійцям, могла багато чого змінити.

Я відновив папери та вирішив залишитися. Тим більше всі старі бійці, які служили колись у батальйоні — поверталися. Я вирішив уже разом із ними йти воювати проти погані, яка турбує український народ, — каже Леван.

Щодо поранення, то Леван отримав його на початку війни.

— Ми брали участь у бойових діях на Херсонщині. За тиждень після початку війни це було. Ми із бійцями вийшли на конкретну позицію. Надійшла інформація, що йде прорив. Нам треба було зайти та зупинити російську техніку. Ми спонтанно працювали, за обставинами, робили дорозвідку. Але

«Ми маємо йти до кінця. Справа не в тому, чи піде путін з поста президента. Кремлівську систему треба перемогти»

нас одразу почали накривати мінометами, танками... Отримали поранення. Один боєць, хоч і був контужений, вивіз нас звідти машиною. Я не сказав би, що я був тяжкий. Але уламки з мене дістали. І була контузія. З того часу здоров'я підкосилося. Лікуюсь.

ПРО МАМУ І БРАТІВ

Слово за слово і Леван задумався. В чому причина? Все просто — туга за рідними.

— Мама бідна замучилась. У мене в сім'ї три брати, два з них військові. Наймолодший в Афгані воював, отримав там кульове поранення. Його не списали, він служить у військових силах Грузії. Старший брат також служить. А ще один брат у нас митець, живе в Німеччині. Тому мама, яка виховувала всіх нас — трошки замучилась і захворіла на старість. Каже мені: «Знайди якийсь хід повернутись додому». Я їй відповідаю, що мене не відпустять.

— Україна — моя друга Батьківщина, — каже Леван Чедіа. — Упевнений, що ми матимемо свободу. Але головне жити так, щоб озирнутися не було соромно.

А якщо навіть відпустять, я нікуди не поїду, бо мушу тут бути, поки не закінчиться війна.

ХОТІВ БИ ОТРИМАТИ ВИПЛАТИ. АЛЕ...

Питаємо в Левана, що ще турбує грузина? Він махає рукою і каже, що це зараз не на часі. Але згодом ділиться, що так і не отримав фінансову допомогу від держави за поранення.

— Я хотів би мати невеликий куточок... Ці рани, які я отримав, могли б допомогти мені в цьому. Я міг би отримати виплати. Зараз у мене вже третє поранення... Контузіїю одержав від вибухової хвилі. Намагаюсь подати на МСЕК і отримати групу інвалідності. Щоб потім, хоч на околиці міста, купити собі житло. Щоб я не жив у казармі...

Грузин каже, що є деякі проблеми як у нього, так і в інших поранених бійців.

— Деякі у ВЛК, мабуть, думають, що я хочу просто з армії звільнитися або хитрую. Навіть папери не дивляться про мої поранення. Перекидають від одного на іншого, з іншого на третього. І так по колу. Приходжу на ВЛК, вони кажуть, що документи на МСЕК повинні не вони надсилати, а військова частина. У військової частині кажуть, що ВЛК мають відправляти. Не розумію, де початок, де кінець. І не один я з бійців потрапляю у такий біг по колу.

ПРО ВІННИЦЮ І МРІЇ

Але поки грузин намагається добитись допомоги від держави, в грузинській душі жевріє мрія.

— Моя мрія — щоб був мир. У Грузії. В Україні. Щоб у нас був один кордон, як раніше. Щоб маленький будиночок був у мене. Щоб приймати гостей та ходити в гості. І просто жити спокійно. Це, напевно, мрія кожної людини. Хотів би до Грузії поїхати. І поїду. Я ось своїм хлопцям говорю, що поїдуть до Грузії зі мною. Не во-

ювати, просто в гості.

Щодо Вінниці, то це круте місто. Мені дуже подобається. У плані круте — не лише красою, а й спілкуванням з людьми. Мені тут зручно. Ну не гори, звісно (сміється). Але дуже гарні тут краї. Ліси, озера, — каже Леван. — До речі, коли у 2016 році я отримав поранення, то лікувався у Києві. Мені вінницькі волонтери пропонували і навіть наполягали переїхати до Вінниці, щоб проходити тут реабілітацію і взагалі жити. Але я відмовився від реабілітації та поїхав на нашу базу на Донеччині.

«ГОЛОВНЕ ЖИТИ ТАК, ЩОБ ОЗИРНУТИСЯ НЕ БУЛО СОРОМНО»

— Слава Україні — це не лише побажання. Вона вже уславлена. І Україна обов'язково переможе, як і Грузія. Я пам'ятаю слова командира українського батальйону, який воював із нами у Грузії в 90-х роках. Він говорив:

«Сьогодні війна у Грузії, а завтра буде у нас. Якщо ми підтримуватимемо один одного, то обов'язково переламаємо цей ведмежий хребет (російський, — авт.)».

Наш обов'язок залишитися чесним, порядними, гідними громадянами своїх народів та держав. А далі як буде, життя покаже. А поки що ми готові померти за Україну.

Україна — моя друга Батьківщина. Упевнений, що буде час, у нас буде подвійне громадянство з Грузією та Україною. Ми матимемо свободу. Але головне жити так, щоб озирнутися не було соромно.

ДИВІТЬСЯ ВІДЕО НА 20MINUT.UA

Просто зчитайте QR-код камерою Вашої мобілки та дивіться відео! (Має бути встановлена програма QR Reader з Android-маркета або аналогічна)

Про росіян у Грузії: «Грузинський народ їм спокійно жити там не дасть»

Після мобілізації в росії багато росіян почали тікати в Грузію. Питаємо, як реагують на це грузини? — Міграційна служба та уряд Грузії дозволяє в'їжджати біженцям, ні не біженцям, утікачам, які тікають із Росії. Але грузинський народ їм спокійно жити там не дасть. Розвиватися і нахабно поводитися вони там не будуть. Грузини цього не допустять. Найімовірніше, вони бігтимуть далі, в Туреччину. Або до того ж Ірану, який їх підтримує.

На питання, коли ж закінчиться

війна, Леван говорить:

— Це залежить не лише від бажання українців. Навіть якщо ми завтра заберемо всі свої землі та відновимо кордони, росіян на цьому не зупиниться. Їм не можна давати час на відновлення. Ми маємо йти до кінця. Справа не в тому, піде путін з поста президента чи не піде. Саму кремлівську систему треба перемогти. Всю їхню історію треба стерти! Я сподіваюся, що війна скоро закінчиться в Україні. Але весь світ має розуміти, що сусід-

ні країни, які межують із росією, перебувають під загрозою. Вони мають подумати, що сьогодні вирішується не лише доля України, — каже Леван. — Україна не має бути одна. Слава Богу, її підтримують багато європейських країн. І повинні підтримувати народи, які ближчі. Кавказ. Грузини. Справжні чеченці, не кадіровці. Я не можу сказати, що вони усі не борються з росією. Але щоб здобути незалежність Кавказу, потрібні трохи інші сили. У простого народу не вистачить на це сил та ресурсів.

ЯК І НАВІЩО КУР'ЄРИ СТВОРИЛИ БЛАГОДІЙНУ ОРГАНІЗАЦІЮ

Допомога ■ Втративши через велику війну роботу, декілька кур'єрів з Вінниці почали допомагати волонтерам, розвозили необхідне у різні точки міста. Зрештою роботи стало так багато, що вони створили благодійну організацію. Тепер закуповують автівки для ЗСУ та для дітей з інвалідністю

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
 RIA, (095)1039671

Після початку повномасштабного вторгнення чимало професій в Україні стали непопулярними, зокрема, робота кур'єра. Аби не сидіти без діла, деякі вінницькі доставники товарів вирішили витратити вільний час на волонтерство, поєднавши його із тимчасово втраченою професією.

Відтак кілька десятків кур'єрів самоорганізувалися й перетворилися на кур'єрів-волонтерів. Вони співпрацювали з волонтерськими організаціями, фондами, штабами, й допомагали їм оперативно доставляти необхідне у точки призначення: гарячі обіди військовим на блокпости, ліки пенсіонерам, засоби гігієни та харчі переселенцям тощо. Пересувалися вони містом звичними для себе велосипедами, мопедами та авто.

Чим далі, тим обсяги роботи у новоспечених волонтерів ставали більшими. Тоді вони й замислилися про створення власної благодійної організації. Так з'явився БФ «Кур'єр Волонтер», який очолює вінничанин Анатолій Горобець.

ПРІОРИТЕТ — АРМІЯ ТА ДІТИ

Анатолій говорить, що їхня організація працює у кількох напрямках: допомога ЗСУ, допомога малозабезпеченим родинам та допомога дітям з інвалідністю.

— Перш за все ми сфокусувалися на армії. Проводили благодійні заходи, організували збори. Під час першого збирали на десяток якісних комплектів форми для військових, починаючи від рукавичок і закінчуючи взуттям, — розповідає директор

фонду. — Мова йшла приблизно про 50 тисяч гривень. Усю суму ми одразу зібрати не змогли, тому організували велоковест «Шалені педальки». Завдяки йому закрили потребу, придбали форму та доставили її бійцям.

Під час наступних акцій збирали на оптичний приціл за 120 тисяч гривень для вінницького снайпера. Купували мастило та фільтри на військовій автівці. Придбали, відремонтували та пофарбували мінівен, що досі служить Україні на фронті.

Анатолій каже, що допомагаючи армії та переселенцям, люди часто забувають, що допомоги також потребують і самі вінничани. Тому іншими напрямками «Кур'єра Волонтера» стали малозабезпечені сім'ї та діти з інвалідністю.

— Хочеться допомогти усім, хто до нас звертається, однак можливості такої ми не маємо, — продовжує Анатолій Горобець. — Донедавна ми отримували гуманітарну допомогу з Англії та Польщі. А потім вони сказали, що більше допомагати не будуть: «Бо у наші міста приїжджають українці на дорогах машинах, викуповують вже готові бізнеси, відкривають салони краси, розважаються на вечірках та у дорогих ресторанах. Чому ми маємо допомагати Україні, коли самі українці цього не роблять?»

Зараз вінничани намагаються налагодити контакти з іншими волонтерами у Європі. А поки роздають залишки раніше зібраної гуманітарки: дитяче харчування, підгузки, одяг.

ПОТОЧНА МЕТА — ПРИДБАТИ БУС

Нещодавно до організації з офіційним листом звернувся директор вінницького навчально-реа-

Директор благодійної організації Анатолій Горобець: «Купували форму, приціл та мінівен для армії. Тепер потрібно купити автівку для дітей з інвалідністю»

білітаційного центру «Гніздечко». У листі Михайло Басюк просить розглянути можливість придбання на благодійних умовах мікроавтобуса для перевезення вихованців закладу до шкіл, адже технічний стан наявного у них буса залишає бажати кращого.

За словами Анатолія, місцева влада наразі не має можливості придбати подібний транспорт, а дітей возити все одно потрібно. Тому волонтери поїхали до «Гніздечка» дивитися їхнє старе авто.

— Ми подумали, що можливо бус можна відремонтувати. Та

«Ми отримували допомогу з Європи. А потім нам сказали: «До нас приїжджають багаті українці і розважаються»

побачили, що він увесь вкрився іржею, опалення у ньому немає, звідусіль протяги, загалом ремонту авто не підлягає. До того ж, воно ще й замале, — продовжує Анатолій.

НЕ ВИСТАЧАЄ 77 ТИСЯЧ

Інший учасник благодійної організації Ігор Совгира до повномасштабної війни займався перевезеннями вантажівок та автобусів з Європи до України. Його знання у цій галузі стали у нагоді, коли розпочався збір на нову автівку для вінницьких дітей.

— Спочатку ми знайшли бус у Німеччині. Він коштував 6,5 тисячі євро. За ту автівку, судячи з фото, це були добрі гроші. Ми планували брати її й оголосили збір коштів, — розповідає Ігор Совгира. — У процесі подальших пошуків я знайшов й іншу непогану автівку, але у Швейцарії. Вона коштувала 4,7 тисячі франків (171 тисяча гривень, — авт.). Потім мені погодили дозвіл на виїзд, і я поїхав їх дивитися.

Виявилося, що німецька автівка мала жадливі технічний стан, тому від її придбання волонтери відмовилися одразу. Натомість авто зі Швейцарії виявилось якраз тим, що було потрібним дітям: розраховане на 13+1 місце, мало паски безпеки, дві пічки, спеціальну підніжку для ніг, пробіг лише 135 тисяч кілометрів, гарний салон тощо.

— Воно багато часу стояло на вулиці, зокрема під час опадів, що пошкодило лакофарбове покриття даху. Такий недолік легко усувається, — продовжує Ігор. — Я сказав продавцеві, що хочу придбати цю автівку для українських дітей, та врешті вмовив продавця її мені за 3,5 тисячі франків

(127 тисяч гривень, — авт.). Той продавець заправив мені повний бак, на близько 200 франків, й дав спеціальну наклейку для автобану за 40 франків, щоб я не платив за користування дорогами у Швейцарії.

Директор БФ «Кур'єр Волонтер» Анатолій Горобець говорить, що Ігор погодився придбати автівку за власні кошти, щоб її не купив хтось інший. Він же привіз бус в Україну. Дах автівки, каже директор, також встигли пофарбувати після прибуття до України.

— Ми познайомилися з однією україночку, яка вже давно живе у Польщі. Вона займається благодійністю, й погодилася перекрити майже половину вартості авта. Ще частину ми змогли зібрати за допомогою небайдужих людей. Аби розрахуватися за авто та нарешті передати його в реабілітаційний центр, нам залишилося зібрати 77 тисяч гривень, — каже Анатолій. — Тому ми хочемо запросити вінничан приєднатися до нашого благодійного збору. Ми розуміємо, що зараз усім складно, але якщо ви маєте таку можливість, то підтримайте цих дітей своїм донатом.

Як підтримати організацію?

Переказати кошти можна на ці рахунки:
 Код отримувача:
 44880095
 БО «БФ КУР'ЄР ВОЛОНТЕР»

UA 143077700000026005
 111144995
 4323407004712146 — А-Банк
 4731185630512082 — ПриватБанк

РЕКЛАМА

МИСЛИВСЬКИЙ МАГАЗИН

SAPSAN

Човни, двигуни, одяг, взуття, спорядження

МИСЛИВСТВО
 САМОЗАХИСТ
 СЕЙФИ

sapsan.vn.ua

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 23
 тел. (098) 920 49 55

МІНІТРАКТОРИ
 ВІД 16 ДО 50 К.С.

тел. (068) 872-70-51

ВИНЕСЛИ ВИРОК ЗА ВБИВСТВО ТАРАСОВИХ НА СТАРОМУ МІСТІ

Перша інстанція ■ Двоє арештованих за розбій з убивством і підпалом на Старому Місті намагалися перекласти вину на третього підозрюваного. Того, що був їхнім водієм, а потім співпрацював зі слідством. Не вдалося. Раніше судимі Андрій Савчук та Семен Глушко отримали вирок за злочин, жертвами якого у вересні 2017-го стало подружжя пенсіонерів Тарасових

НАТАЛІЯ ГОНЧАРУК, RIA,
(067)7857674

Андрій Савчук та Семен Глушко на решті отримали покарання за скоєне. Найсуворіше. Довго тягнувся судовий розгляд. Того, хто їх здав, намагалися зробити винним у вбивстві. У вересні 2017-го від рук названих бандитів загинуло подружжя Тарасових, що мешкало в приватному будинку на Старому Місті. На пенсіонерів скоїли розбійний напад, побили, зв'язали і підпалили в хаті...

Про цей злочин та його обставини редакція RIA поступово розповідала читачам, після судових засідань, які відкривали завісу таємниці досудового слідства. Якщо поліція давала загальну картину, то судовий розгляд дозволяв дізнатися усі деталі ретельно спланованого злочину. Саме таким був цей напад.

Щоправда, не все пішло за планом. І врешті досить швидко правоохоронці знайшли винуватців і арештували їх. Далі нагадаємо деталі. Спершу про інформаційний привід: винесли вирок засудженим.

— За вчинення жорстокого вбивства подружжя у Вінниці двох обвинувачених засуджено до довічного ув'язнення, — повідомила 7 листопада пресслужба Вінницької обласної прокуратури.

Вінницький міський суд, як повідомляється, погодився з обґрунтованими доводами прокурора Вінницької обласної прокуратури та визнав винуватими раніше судимих мешканців обласного центру у вчиненні кримінальних правопорушень (ряд статей, про які пояснимо нижче).

— Прокурором доведено, що один із злочинців, дізнавшись від знайомиї, що на зберіганні у літнього подружжя знаходиться 500 000 доларів США, з метою власного злочинного збагачення вирішив заволодіти цими коштами, — розповідають в прокура-

турі. — Реалізуючи злочинний умисел разом із раніше судимим за вчинення умисного вбивства знайомим, який мав не зняту і не погашену судимість, у вересні 2017 року, діючи умисно, відповідно до попередніх домовленостей, з метою заволодіння чужим майном, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та явну фізичну перевагу над людьми похилого віку, вбили чоловіка та жінку. При цьому напередодні злочинці отруїли собаку, яка охороняла їх домогосподарство... З метою знищення слідів вчиненого злочину нелюди підпалили житловий будинок потерпілих, після чого з місця події зникли...

ТРИВАЛИЙ СУДОВИЙ ПРОЦЕС

Прокуратура розповіла без імен і прізвищ, але ми знаємо голо-

Один відсидів за вбивство 90-х. Другий згвалтував і повісив монашку, звільнився за пів року до нападу на Тарасових

вних обвинувачених — Андрій Савчук і Семен Глушко. У кожного своя участь та свої статті відповідальності. Щоб до хати Тарасових добратися, вони отруїли собаку ковбасою з таблетками від туберкульозу. Пігулки купив третій підозрюваний Юрій Українець. І він був водієм двійки названих вище чоловіків.

Чого ж у інформації, що зараз поширила прокуратура, про третього учасника злочину — ні слова? Його, як передбачали учасники процесу, очікувало «умовне» покарання. Видно й такого чоловік не отримав. Все тому, що водій усе розказав поліції: не знав, навіщо привіз Савчука і Глушка в той вечір на Старе Місто, а останні — шукали пів мільйона доларів у хаті перед тим, які підпалили її з безо-

радними пенсіонерами в середині. Здогадався про все третій учасник, коли почув вранішні новини про загибель подружжя в пожежі на Данила Нечая.

Невдовзі водій вже співпрацював зі слідством, тому в СІЗО, на відміну від головних обвинувачених, не потрапив. Під час судового розгляду він знаходився в залі. Натомість Савчук і Глушко їздили в конвойній машині та у наручниках заходили за скло кабінки для підсудних.

Перший, як каже звинувачення, спланував злочин, а другий виконував поставлені організатором завдання. Коли один провалив задачу (не знайшов очікуваної суми), організатор взяв усе в свої руки, прийшов обшукати хату сам і завершив справу підпалом тіл людей, що не дали йому бажаної інформації про великі гроші.

Звідки це нам відомо? До того, як у Вінниці почався карантин через коронавірус, а згодом війна (судові розгляди на тривалий час стали недоступні для слухачів), авторка цієї статті відвідувала усі судові засідання в справі про вбивство Тарасових. Тож тепер нагадаємо про обставини злочину, що спливали там, і які були докази винуватості засуджених тепер до довічного ув'язнення.

НЕ ЗНАЙШЛИ ВЕЛИКІ ГРОШІ

Грабіжники в будинку Тарасових не знайшли ті пів мільйона доларів, про які сказано вище. Натомість винесли пригорщу золотих виробів і по кілька тисяч в різних валютах.

— Обвинувачені заволоділи коштами потерпілих в сумі 5 тисяч доларів США, 9 тисяч євро, 2 тисячі гривень та золотими виробами, — інформує тепер прокуратура.

Золото потім, як звучало в суді під час дослідження доказів, приховали під хатою Українця, який одразу ж заявив про це в поліцію. А за награбовану суму грошей два арештанти планували втекти до Росії. Розмову про це зафіксувала «прослушка» в конвойній машині.

Ці деталі злочину, в результаті якого втратили життя 68-річна Зінаїда і 76-річний Михайло Тарасови, знаємо з почутого в судовому процесі. Дещо розповів також син Тарасових Василь. Він потерпілий у кримінальному провадженні і емоційно реагував на обвинувачених, які жорстоко вбили його батьків. Коли суд дивився слідчий експеримент з Глушкою, де той розказував, як діяв, син вийшов із зали, щоб не зірватися на нена-

На засіданні суду в 2020-му. В кабінці обвинувачені Глушко і Савчук (справа), один пише підказки, другий читає і за потреби озвучує

Михайло Мінович і Зінаїда Федорівна з сином Василем. Фото з сімейного архіву Тарасових

висних йому злочинців.

Усі п'ять томів справи дослідив суд ще у 2020-му. Далі мали слухати підсудних (на стадії досудового слідства говорили тільки Українець і Глушко, Савчук відмовився від дачі свідчень). На засіданні наприкінці того року, де ще була журналістка, учасники процесу сподівалися: почнеться нарешті допит обвинувачених. Але останні вирішили відтягнути очікуване.

Далі засідання відкладалися, а згодом карантин... Врешті минуло ще два роки, доки дійшло до вироку. Всього ж від злочину — вже більше п'яти років. Чи кінець це, чи буде оскарження засудженими? Поки такої інформації немає.

КЛОПОТАННЯ ЗА КЛОПОТАННЯМ

А під час слухань Семен Глушко часто заявляв клопотання. Просив суд викликати експертів, бо, мовляв, має питання по їхньому висновку і хоче роз'яснення. Також вимагав допитати ще одного свідка: матір Юрія Українця, яка свого часу підтвердила алібі сина.

— Я розумію, що людина, яка сидить на лаві підсудних, має право захищатися такими методами, які вважає потрібними, — сказала представниця потерпілого, адвокат Наталя Костик. — Але чому тоді, коли ми оголошували висновок експертизи, ніяких клопотань з боку обвинувачених не було?

— Це затягування часу, яке придумав Савчук, а Глушко озвучив, — сказав Юрій Українець.

Глушко наполягав на своєму, говорив про об'єктивний розгляд

справи. А Савчук завжди мовчав (він організатор злочину, і на суді теж діяв руками інших). Його адвокат сказав своє «за» клопотання. Прокурор був проти виклику і свідка, і експертів.

— Вважаю, що це дійсно затягування процесу, — казав прокурор Шиманський.

Та суд не міг порушити право на захист. Тож викликав трьох експертів. Вони не з'явилися, як сказав головуючий, «з невідомих причин». Не було на суді і матері Українця. Підтверджуючи її перебування в Італії документи принесла адвокатка Олена Клепікова. Мати, як виявилось, — єдина, хто підтвердив перебування Українця вдома в ніч вбивства (після 23.00, коли настала смерть Тарасових).

— Зрозуміла мета підсудних, — сказала Клепікова. — Вони мають намір перекласти вину на мого клієнта. Це ясно з матеріалів справи і побачимо далі в процесі допиту.

Колегія ухвалила: не можливо допитати свідка, що живе за кордоном, щоб не затягувати розгляд кримінального провадження. Експертів же вирішили викликати повторно. Тоді Глушко знову встав з клопотанням. Сказав, хоче ознайомитися з деякими матеріалами справи, бо минуло два роки і він вже все забув.

Що далі вигадували звинувачені, якщо відтоді ще два роки тягнувся процес? Залишається здогадуватися. Тоді наче справа йшла до кінця, на найближчі дні призначили три слухання поспіль... Але вирок маємо лише зараз. І він, як і очікували потерпілі й звинувачення, про найвищу міру покарання.

Які ж були злочини?

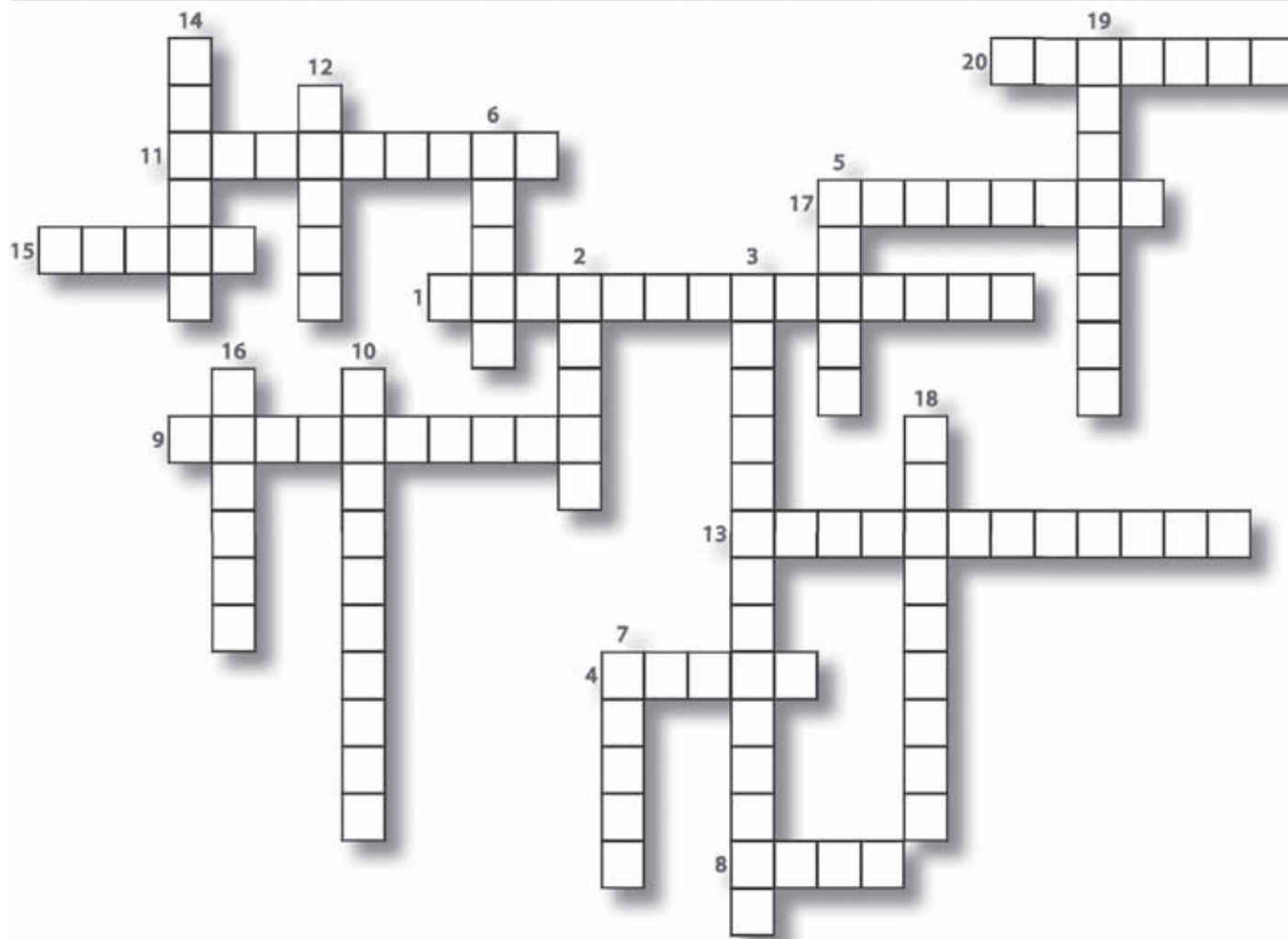
Один вже відсидів за вбивство 90-х. Другий згвалтував і повісив монашку у храмі в районі Центрального автовокзалу, а звільнився за «законом Савченка» за пів року до нападу на Тарасових. То справи минулого. А за цей злочин, проти Тарасових, Савчуку і Глушко присудили довічне покарання.

Нагадаємо, статті звинувачення кожного. Злочини Семена Глушка кваліфікували статтями «жорстоке поводження з тваринами», «розбій», «умисне вбивство». У Савчука, крім названого, у звинувачення додали четверту статтю — про підпал. У обох є обтяжуючі обставини: «вчинення злочину щодо особи похилого віку».

Третього підозрюваного, Українця, притягували до відповідальності за найлегшою статтею — приховування особливо тяжкого злочину. Йому могли присудити обмеження волі, тобто умовний термін. У пом'якшувальні обставини вписали «щире каяття та активне сприяння розкриттю злочину».

ФЕЙК ПІД НОСОМ

У кросворді представлені головні фейки, які лунають у публічному просторі під час повномасштабного вторгнення рф на територію України. Фейк – це щось несправжнє, недостовірне, сфальсифіковане, те, чим замінюють дійсне, реальне, достовірне. Їх використовують, аби ввести вас в оману. Кросворд допоможе розібратись в тому, які твердження є фейками.

ПІДКАЗКИ

- Російські ЗМІ неодноразово наголошують на тому, що на території України США систематично розробляли біологічну зброю. В рф показували адреси, за якими вони нібито розташовувались, а насправді це були пункти здачі аналізів, ветлікарні тощо.
- Слово «Україна» згадується в Київському літописі 1187 року, у зв'язку зі смертю переяславського князя Володимира. Задовго до народження Леніна. Україна стала незалежною 1991 року, і її кордони (включно з Кримом та Донбасом) визнали 130 країн. Набагато пізніше після смерті Леніна.
- Відповідно до закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» використання української мови у публічному просторі та у сфері обслуговування не поширюється на сферу приватного спілкування та здійснення релігійних обрядів.
- Пропагандистський міф російської пропаганди, який виправдовує військову експансію стосовно України та Білорусі та поширення так званого «руського міра».
- Усамотнення володимира путіна після початку епідемії ковіда, його підозрілість до всіх і всього та запізнення на офіційні зустрічі стали причиною появи міфу, що він проживає у бункері на Алтаї. Достеменно встановити правдивість цього нарративу неможливо.
- Місто часто демонізується російською пропагандою через близькість кордонів з Польщею. Наприклад, під час анексії Криму російські ЗМІ поширили інформацію, що був затриманий 17-річний львів'янин-снайпер, який стріляв напередодні у Сімферополі.
- Фейк, який використовує президент Білорусі Олександр Лукашенко, щоб виправдати участь Білорусі в російській агресії проти України. Під час презентації так званої карти, яка пояснює, звідки готувався напад, помилково продемонстровані напади саме на міста України.
- Офіційні представники НАТО неодноразово наголошували на тому, що не беруть і не візьмуть участь у війні росії проти України. У рф заперечують міць українського війська і не можуть показати слабкість військових рф перед росіянами, тому нібито «воюють з НАТО».
- Це слово використовується російською пропагандою разом з «неонацистами», щоб називати українських політиків та публічних діячів, які виступають проти рф.
- У цього президента України дійсно єврейське походження, що заперечує його приналежність до ідеології Третього Рейху, який за допомогою пропаганди виправдовував агресивну політику щодо євреїв. Використання подібних повідомлень російською

пропагандою свідчить про прояв шовінізму та відсутність толерантності в російському суспільстві.

- На російському телебаченні неодноразово наголошували, що на цьому заводі на півдні України перебувають старші офіцери з країн НАТО, насамперед європейських держав. Це робилось для того, щоб не демонструвати слабкість російської армії, яка кількісно переважала українські сили у 12 разів, проте захопити місто через опір українських захисників швидко не могла.
- Президент рф володимир путін заявляв у промові від 22 лютого 2022 року і пізніше, що «українське населення перебуває під гнітом політиків, які захопили владу після 2014 року, а російські солдати прийшли їх від цього звільнити», саме тому українці повинні були з радістю зустрічати російського солдата.
- Розраховуючи на швидке захоплення території України, президент рф не оголосив війну та мобілізацію, а назвав дії від 24 лютого 2022 року «спецоперацією», щоб виправдати насилля та вбивства українського народу.
- «Аналогов нет» – так часто офіційні представники силових відомств і президент рф володимир путін називають зброю або інше оснащення, вироблене в рф. Проте на фронт окупантам поставляють зенітні установки С-60, розроблені ще в 1940-х роках.
- «Високоточний удар» – так російські пропагандисти пояснюють населенню рф удари по нібито військових об'єктах НАТО та критичній інфраструктурі України, проте часто цими об'єктами стають житлові будинки, школи, дитячі садочки та ігрові майданчики.
- Міф про Харків як столицю відноситься до періоду радянської України і створює хибне уявлення про проросійськість міста.
- Цю подію неодноразово обігрувала роспропаганда як доказ «зрежисованості» Євромайдану західними політиками і впливу на українців, які не могли самі зробити вибір у бік євроінтеграції.
- В Україні діє заборона на використання символіки тоталітарних режимів. Їхнє використання передбачає адміністративну та кримінальну відповідальність.
- 22 лютого 2022 року президент рф володимир путін під час звернення до російського народу з нагоди визнання так званих «ЛНР» та «ДНР» назвав українську владу «нацистами та наркоманами», що не відповідає дійсності.
- Постать Степана Бандери неодноразово викривлювалась російською та радянською пропагандою і стала вже символом так званого «пригнічення братського народу». За міфом російської пропаганди, в Україні існують бандерівці (прихильники ідей Степана Бандери), які захопили владу і віддають накази «бомбити» свої ж міста.

ПИТАННЯ:

- Спеціальне приміщення. Так на російському телебаченні називають місце, де США та інші країни НАТО нібито виготовляють хімічну та біологічну зброю на території України.
- Вождь пролетаріату, який, на думку путіна, створив Україну.
- Якщо вірити російським пропагандистам, то саме цю категорію людей принижують в Україні, «змушуючи говорити українською».
- Братський Таким словом російська політична еліта називає українців. Однак це не заважає їм віддавати накази про бомбардування українських міст.
- Прізвище «бункерного діда». Таке висловлювання використовують стосовно президента сусідньої країни, що пов'язане з його довготривалим перебуванням в резиденції на Алтаї в усамотненні.
- Місто, де, згідно з лякалками роспропаганди, проживає найбільше бандерівців.
- Що «готувалось на Білорусь з чотирьох напрямків»? Щоб це довести, Лукашенко навіть карту обіцяв показати.
- Військово-політичний союз країн, з якими, за словами путіна, воює армія рф.
- Прихильники ідей Степана Бандери.
- Головний нацист України, на думку російських пропагандистів. Однак насправді має єврейське походження.
- Завод з виготовлення сталі на півдні України, який став символом героїчного спротиву окупаційним військам рф.
- Гарні, духмяні, яскраві, часто дарують на свята. З ними мали українці зустрічати російських військових, за словами путіна.
- Так в рф називають загарбницьку війну проти України.
- Російська зброя, за словами путіна, цього не має.
- Спікер російської армії саме так називає заїб, який наносить високоточний удар по цивільних об'єктах і житлових будинках.
- Перша столиця УРСР, але не України.
- Солодка випічка, яку роздавали в центрі Києва офіційний представник Державного департаменту США Вікторія Нуланд та посол США в Україні Джефрі Пайєтт 11 грудня 2013 року.
- Прихильник право-радикальної ідеології. Так на ростелебаченні називають українських військових.
- Хворобливо залежна людина, спосіб життя якої в суспільстві вважають асоціальним. На думку президента рф путіна, саме такі люди «засіли на Банковій».
- Лідер повстанського руху в Україні на ім'я Степан, який загинув 1959 року в Мюнхені, проте, за даними російської пропаганди, досі продовжує обстрілювати українські міста.

Розгадайте кросворд та отримайте ПОДАРУНОК!

Надсилайте ваші відповіді за адресою: а/с 97 «Фейк під носом», Київ, вул. Підвисоцького, 20, кв.35. 01014.
 Щомісяця ми обиратимемо одного переможця після отримання відповіді на кросворд та телефонної розмови. Тому очікуємо ваші відповіді і зворотній зв'язок!
 Кожен переможець отримає подарунок – книжку «Це не пропаганда. Подорож на війну проти реальності» відомого дослідника Пітера Померанцева та набір смачних крафтових продуктів від українських виробників.
 Проект створено ГО «Криголам» для боротьби з неправдивою інформацією, що поширюється у медіа, і задля підвищення інформаційної безпеки українців.
Нам вкрай важливі ваші відповіді!
 Телефонуйте (099) 256-43-15 і поділіться враженням від кросворду.

ЗРОБИЛИ ПУНКТ ОБІГРІВУ З БУРЖУЙКОЮ ТА МІКРОГЕС

На випадок аварій ■ Війна змусила мешканців будинку на Брацлавській переробити свої підвали на укриття. А перед початком зими одне з них дообладнали буржуйкою і зробили пункт обігріву. І якщо не буде світла, то електроенергію вони отримуватимуть з власної гідроелектростанції. Скільки усе це коштувало?

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ,
НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA, (063)7758334

— У нас все дуже скромно, — попереджала на початку зустрічі голови ОСББ «Травнева-31» Надія Педоренко. — Це ж все-таки будинок.

Під укриття в їхній дев'ятиповерхівці на Брацлавській переоблаштували два підвали. Приміщення з вузькими коридорами та сараями мешканців. Але охайні та чисті. Є місця для сидіння, та, в цілому, тут тепло: завдяки трубам гарячої води та опалення, що проходять крізь підвал.

ДЕ БРАЛИ ГРОШІ

— Ще до війни ми, на щастя, поміняли труби в підвалах. Бо раніше тут стояла вода. Тепер нам вже простіше. Прибрали приміщення, люди самі знесли лавки, стільці. До нас приходили не тільки з нашого будинку, але й з сусідніх, — розповідає Надія Педоренко.

Голова ОСББ одразу веде в пункт обігріву, який нещодавно доробили. В невеликій кімнаті, яка закривається дверима, стоїть буржуйка. Її модернізував місцевий житель Іван Верещак — приварив ще металеву бочку, аби затримувати більше тепла.

— Цю конструкцію можна вкласти вогнетривкою цеглою, щоб буржуйка довше зберігала тепло. Наразі цього нам вистачить, приміщення для пункту обігріву в нас невелике, — каже Іван.

За словами Надії Педоренко, на усе приладдя — буржуйка, труби до неї, роботи по тинь-

куванню стін, стяжка підлоги, закупівля вогнегасників та інші дрібниці — витратили загалом до 15 тисяч гривень.

— Пункт обігріву нам вдалося зробити завдяки гранту від «Подільської громади». Фонд проводив конкурс «Укриття для життя», в якому ми були одними з переможців і отримали 10 тисяч гривень призу. Решту додали з рахунку ОСББ. Окремо кошти з мешканців будинку не збирали, — сказала голова ОСББ.

ПРО САМОРОБНУ ГЕС

На вулицю з укриття ми виходимо через інший прохід. Ра-

Підвали не закривають на замок. Голова ОСББ каже, що так роблять, аби будь-хто міг сховатися в укритті під час тривоги

ніше на місці цього виходу було слухове вікно, але мешканці будинку вирішили переобладнати його в аварійний вихід, щоб з укриття було два входи-виходи.

Бачимо, що труба від буржуйки орієнтовно за 4–5 метрів від зовнішньої стіни будинку. Є ймовірність, що дим потраплятиме до квартир людей через відкриті вікна.

— Так, з цього приводу були суперечки. Люди пропонували нам тягнути трубу аж до річки (поблизу їх дому тече річка Вінничка — авт.). Але я мешканцям будинку пояснювала, що ця буржуйка працюватиме тільки в ек-

У пункті обігріву вже є буржуйка. За словами Надії Педоренко, на все витратили до 15 тисяч

трених випадках: коли тривалий час не буде опалення і газу, — каже Надія Педоренко. — А зараз ми вам покажемо, звідки добуватимемо електроенергію, якщо у мережі не буде світла.

Крізь прохід в гаражах, що за будинком, прямуємо просто до річки. У річищі обертається колесо саморобної гідроелектростанції. Сконструював її місцевий житель Іван Верещак.

— Побудувати мікроГЕС — це була моя давня мрія. Зробив усе з підручних матеріалів. Колесо вже пару місяців як крутиться. Потрібен ще генератор, бо ставив тракторний, на 1000 Ватт, але ГЕС його не тягне, — каже Верещак.

На перспективу, за його словами, отриману електроенергію від цієї ГЕС можна буде використати на освітлення приміщення, або накопичувати в автомобільних акумуляторах.

Поряд з будинком є саморобна гідроелектростанція. Її склав мешканець будинку Іван Верещак

— У мене є перетворювач з 12 вольтів на 220, ми запросто можемо щось під'єднати. І ця річка взимку не замерзає, тому ми матимемо «вічний двигун» цілий рік, — сказав Іван Верещак.

У півсотні будинків поставили генератори для пунктів обігріву

Мешканці Вінниці долучаються до закликів міськради й на додачу до муніципальної мережі пунктів обігріву створюють такі приміщення у власних багатоповерхівках. Відтак, 29 пунктів обігріву облаштували в багатоповерхівках, які знаходяться на обслуговуванні ЖЕКів. Люди зробили там ремонт приміщень і закупили генератори. Ще 27 генераторів закупили у будинках, в яких створені ОСББ. Про це повідомляють у Вінницькій міськраді.

Частину коштів, які були витрачені на обладнання пунктів обігріву, міська влада компенсує через ремонт місць загального користування.

Для цього люди мають облаштувати підвал свого будинку під пункт обігріву, наприклад, прибрати його, зробити освітлення та придбати генератор. А далі мешканці із зібраними документами мають звернутися до департаменту житлового гос-

подарства Вінницької міськради. Якщо, наприклад, придбаний генератор коштував 50 тисяч гривень, на половину цієї суми, тобто 25 тисяч, мешканці можуть замовити виконання коштом бюджету громади тих чи інших робіт в місцях загального користування. Це може бути заміна вікон на енергоощадні, ремонт електрощитових, системи електропостачання в будинку чи підвалі тощо.

РЕКЛАМА

**ПРОГРЕСИВНА
ІТ-ОСВІТА
ОНЛАЙН!**

Вінницька ІТ-Академія

СТАНЬ

- ПРОГРАМІСТОМ
- ТЕСТУВАЛЬНИКОМ
- WEB-ДИЗАЙНЕРОМ
- ПРОЄКТ-МЕНЕДЖЕРОМ

ГАРАНТОВАНО!

067-431-19-21
ITA.IN.UA

**БАНЯ
НА ДРОВАХ
НА БЕРЕЗІ МАЛЬОВНИЧОГО ОЗЕРА**

ГОТЕЛЬ ПРАЦЮЄ
(099)65-83-530
(099)64-12-870
(067)15-81-289
(066)86-90-588

80 грн
0,5л

мед із заповідного краю

В наявності вінки:
- березові
- дубові
- канадський дуб
- дубово-липові
- березово-липові
- липові
- кропивні
- вербові
- полинові
- з травами:
* звіробою
* м'яти
* полину
* кропиви

ФОТОГРАФ ПОКАЖЕ СВІТУ ЗРУЙНОВАНИЙ БУДИНОК ОФІЦЕРІВ

Зруйнований війною ■ Відомий вінницький фотограф Костянтин Ревуцький після серії фоторобіт, зроблених на деокупованих територіях України, вирішив наступну приурочити рідному місту. Фото зруйнованого Будинку офіцерів, як символу непереможності, незабаром побачать в Європі

ЛАРИСА ОЛІЙНИК,
 RIA, (068)0060772

Після серії фоторобіт з деокупованих міст Лиману і Ізюму знайомий вінницький художник Костянтин Ревуцький вирішив сфотографувати рідну Вінницю, відзняти знищений від ракетного удару Будинок офіцерів.

— Трагедія 14 липня торкнулась не лише усіх вінничан, а й українців. Світлина зруйнованого Будинку офіцерів, як символ стійкості і непереможності, має побачити світ, — говорить фотограф. — Вінницький я вважаю окремим фотопроєктом, який я також повезу у Європу: Чехію, Польщу, Іспанію, Італію. Рада Європи теж приєдналася до нашого проєкту.

За словами Ревуцького, він, разом з іншими героями фотосесії захотів пережити проєкт через свої світлина зруйнованого Будинку офіцерів перед його реставрацією.

— Дочка моїх знайомих Влада боялася тривоги, будь-яких шумів, її війна налякала, — розповідає Костянтин. — Не дивлячись на це, на локацію все ж покликав цю маленьку дівчинку. Не думав, що вона погодиться

фотографуватися в зруйнованому ракетною приміщенні, тут для дорослої людини непросте місце, адже загинуло багато людей. Але Влада погодилась, з мамою приїхала. Ми почали фотографувати і залунала тривога. Дитина була шокована і ми передали ці емоції, фото вийшли справжні. Не дивлячись на це, Влада після зйомок сказала мамі — якщо Ревуцький ще покличе, я піду фотографуватися. Розумієте, які

«Вирішили дати назву моїм виставкам «Україна strong» і «Вінниця strong». Ми сильні — такий посил цієї виставки»

ми сильні духом і непереможні? Яке покоління в нас підростає — переборює свій страх і йде далі. Запитали фотографа, які емоції пережив він, коли ходив по руїнах Будинку офіцерів?

— Там було багато світла, бо було багато руйнацій, — поділився враженнями вінничанин. — Ми нація світла, ми відстоюємо свою землю, за нами правда і Бог. Ми хочемо показати світу, що б вороги не робили, ми непереможні.

«Вінниця strong» — так називатиметься майбутня виставка Костянтина Ревуцького. Зруйнований ворожими ракетами Будинок офіцерів вінницький фотограф покаже Європі

«Вінниця strong» — таку назву носитиме майбутня фотовиставка Костянтина Ревуцького.

— Днями з другом Максимом Никитенком говорили про трагедію на Бостонському марафоні у 2013 році, коли під час теракту десятки людей загинули, сотні були поранені, — каже фотограф. — Тоді лідер мого улюбленого гурту «Aerosmith» Стівен Тайлер (а його бабуся була україankoю) разом із хором, у пам'ять про трагедію заспівав пісню Dream on, і там були сло-

ва «Boston strong». Коли згада- ля цей момент, вирішили дати назву моїм виставкам «Україна strong» і «Вінниця strong». Ми сильні — такий посил цієї виставки. В пам'ять про загиблу маленьку Лізу і нашого друга Вову Бороду. Вони не хотіли б, щоб ми опускали руки, а впевнено йшли до перемоги.

Фотовиставка також буде відповіддю тим ворогам, яким зда- лось, що вінничани після трагедії 14 липня стали на коліна.

— Якось наволоч у Фейсбуці

мені написала: «Ну що, після двох ракет Вінниця стала на коліна?» — каже Ревуцький. — Я відповів: ми стали ще сильніші, ми зрозуміли, хто є хто. Росія може воювати лише з мирним населенням, з військовими в них не виходить. А ми маємо жити далі, пам'ятати про загиблих, не чубитися між собою, а будувати і відбудовувати, дбати про наступне покоління. Ми не маємо права бути слабкими, в пам'ять про загиблих воїнів, мирне населення.

Будинок офіцерів почали консервувати на зиму

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ, RIA,
 (095)1039671

Майже чотири місяці тому, 14 липня, російська армія ракетами «Калібр» обстріляла наше місто. Внаслідок цього загинуло 28 людей. Збитки від обстрілу оцінили на сотні мільйонів гривень. Постраждало також чимало будівель, чи не найбільше з них — Будинок офіцерів, що був найбільшим концертно-мистецьким майданчиком Вінниці та області. Навіть того сумнозвісного дня у ньому був запланований концерт. Його афішу досі можна зустріти на деяких локаціях міста.

Останні місяці БО стоїть ого- роджений металевим парканом. Однак навіть з ним можна бачити масштаби руйнувань: зруйно- ваний дах, концертна зала, трену- вальні зали, адміністративні й технічні приміщення. Найменш постраждала лицьова сторона будівлі. Проходячи повз неї, міс- тяни й досі можуть бачити вцілілі

плакати з українськими містами- героями: Волноваха, Херсон, Маріуполь, Буча, Гостомель тощо. Пам'ятний знак Військово-По- вітряним силам України — лі- так МіГ-21 — також продовжує нести свою символічну службу на постаменті.

Донедавна усі віконні рами Будинку офіцерів стояли або по- рожніми, або так-сяк тримали пошматований й розплавлений пластик, що колись був вікнами. Однак днями до БО пригнали кілька піднімальних кранів. Робітники почали забивати віконні отвори ДСП.

У Вінницькій обласній вій- ськовій адміністрації ці дії нам пояснили початком консервації Будинку офіцерів на період зими. Це має захистити будівлю від ще більших ушкоджень через над- мірну вологість, перепади тем- ператури та інший вплив погоди.

Про подальшу долю БО у вій- ськовій адміністрації розповісти не змогли, оскільки там поки що не вирішили, що точно

збираються робити з будівлею. Попередньо відомо, що фасад збережуть, інші, найбільш по- страждали її частини, найімовір- ніше — знесуть.

Ще у липні очільник ВОВА Сергій Борзов спростовував сло- ва заступника керівника Офісу Президента Кирила Тимошенка про те, що Будинок офіцерів зне- суть. Тоді він сказав, що буде конкурс проєктів.

«Про можливі варіанти рекон- струкції говорили з архітекторами Вінниччини. Маємо зберегти історію і пам'ять про людей, які загинули 14 липня на площі Пе- ремоги», — казав Борзов.

Свою думку з цього приводу висловлював й вінницький міс- ький голова Сергій Моргунов:

«Будинок офіцерів пережив Другу світову війну. Коли насту- пали радянські війська, він був у такому ж стані. І після звіль- нення Вінниці він був відбудову- ваний. І символічно було б його відбудувати», — казав Моргунов. Додамо, що раніше рідні за-

Такий вигляд зараз має фасад Будинку офіцерів. У ньому заколотили всі вікна, щоб будівля не зіпсувалася ще більше за час зими

гиблих 14 липня вінничан запро- понували облаштувати на площі Перемоги сквер з меморіалом пам'яті. Для цього вони створи-

ли відповідну петицію. Пізніше у своїй відповіді міська рада по- відомила, що розгляне таку про- позицію.

ДМИТРО ФІНАШИН ІЗ КОЗЯТИНА ГОТУЄТЬСЯ ДО ПРОТЕЗУВАННЯ

Історія воїна ■ Він — боєць роти спецпризначення батальйону Кульчицького, із позивним «Фін». З 2017 року виконував бойові завдання у районі проведення АТО, брав участь у запеклих боях у Луганській області. У травні на Харківщині після 6-годинного бою козятинчанин Дмитро Фінашин отримав поранення і провів дві доби насамоті в прифронтній місцевості. В результаті боєць втратив руку

ЛАРИСА ОЛІЙНИК, RIA, (068)0060772

Місяць тому Президент України Володимир Зеленський присвоїв звання Герой України з врученням ордена «Золота Зірка» старшому сержанту Дмитру Фінашину. Нині боєць із Вінниччини, який дві доби діставався українських позицій та втратив руку і вказівний палець, готується до протезування у Польщі.

Протезування 28-річного нацгвардійця відбудеться в клініці «ІноваMed» у Кракові, яка спеціалізується на виготовленні протезів. Як розповів Дмитро, медичний центр йому порадив хлопець, у якого така сама ампутація. Організація протезування займається «Центр Спасіння Життя», фінансуватиме усе благодійний фонд Віктора Пінчука, зазначив боєць.

— Це перший етап, у нас беруть заміри електричних імпульсів по м'язах (все чудово, гарний рівень). Подивились, які ми можемо поставити руки, вибрали, що ми хочемо. Заміряли розміри кінцівок, щоб був протез симетричний, — розповів Дмитро Фінашин.

Наступний етап — це зліпок та заміри по розташуванню елементів. Потім примірка готового виробу і усунення недоліків. Останнім, четвертим етапом, буде навчання управління протезом.

НА ПСЕВДО «ФІН»

Дмитро Фінашин на псевдо «Фін» завжди хотів бути військовим. Але за сімейною традицією вступив до залізничного училища і після його закінчення два роки працював на залізниці. А у 2015-му підписав свій перший контракт із Національною гвардією України. Спочатку три роки служив у Києві в частині з охорони громадського порядку.

У Національній гвардії служить із 2015 року, в зоні АТО та ООС з 2017. Снайпер роти спеціального призначення батальйону ім. Кульчицького Національної гвардії України. Повномасштабну війну зустрів у Попасній на Луганщині, куди його підрозділ приїхав на ротачію 23 лютого 2022 року.

У першій ротачії Дмитро був на другій лінії — охороняв оборонні споруди. Командування оцінило старання Дмитра і згодом перевели в бойову групу. З того часу його служба була у постійному ритмі: три місяці на фронті, три місяці в Києві.

У своєму підрозділі Фінашин спершу був оператором дрона у контрснайперській групі, згодом став заступником командира взводу аеророзвідки. Вирішив перекваліфікуватися на снайпера.

Підрозділ Дмитра, рота спеціального призначення батальйону ім. Кульчицького Національної

гвардії України, перші тижні повномасштабної війни виконували завдання у Луганській і Донецькій областях.

Пізніше були у Харківській — на Ізюмському напрямку. Тримали й оборону на дамбі Оскільського водосховища. Найбільше нацгвардійців дивувала тодішня тактика росіян, які кидали без будь-якої розвідки вперед техніку та особовий склад.

«ЗАРАЗ ВІДЙДУ, СТЕЧУ КРОВ'Ю»

Його група 23 травня виконувала бойове завдання у районі населеного пункту Яковлівка Луганської області. Після успішного проходження і зачистки кількох лісосмуг натрапили на засідку росіян. Під шквальним вогнем переважаючого за кількістю ворога почали відступати до свого

Фін часто втрачав свідомість і марив. Він бачив своїх товаришів, які приїхали його забрати. Однак це були лише галюцинації

основного підрозділу. Перед цим викликали вогонь нашої артилерії фактично на себе.

Один побратим загинув від російських куль одразу, ще одного поранили. Дмитру одна з куль відірвала вказівний палець правої руки, інші влучили у шолом.

— Мені прилітає куля в шолом справа, — розповів Дмитро Фінашин. — Я почув сильний удар. Вона передала багато енергії безпосередньо шолому, кинула голову мою в сторону. І такий гучний звук. Я думав, що щось вибухнуло насправді. Оглушило дуже сильно, а це була куля. Вона пройшла в шолом, подряпала лоб легенько. Мені дуже пощастило в той момент. Відповзаю з того місця, де мені влучили, і мені прилітає в ліву руку, перебиває кістку, артерію. Куля зайшла в корпус, пройшла під ключицею і вийшла на грудях. Кажу

Фін дві доби без руки діставався до своїх позицій. Нині боєць із Козятини готується до протезування в Польщі

хлопцям — мотайте мене. Я відчуваю, що просто сили виходять щосекунди. Сильна кровотеча, і я просто стікаю. Кажу — мотай, накладай турнікет, бо я зараз відйду, стечу кров'ю.

Двоє побратимів, один з яких теж був поранений, допомагали йому повзти через пшеничне поле у напрямку лісосмуги, де був основний підрозділ. Вони вели вогонь по окупантам, щоб ті не наблизилися до поранених. Росіяни ж не припиняли прострілювати поле з кулеметів. Весь цей бій тривав майже шість годин.

ПОВЗ ДВІ ДОБИ

В якийсь момент Дмитро втратив свідомість, а коли отямився, то вже був сам. Пізніше з'ясувалося: один із товаришів, на псевдо Сократ загинув, а росіяни в його рачію оголосили, що доби́ли усіх поранених. Основний підрозділ наших військ змушений був відійти під натиском ворога.

Боєць провів у лісосмузі дві доби. Від втрати крові та зневоднення марив, багато повзав вночі, щоб зігрітися. Найбільше боявся померти там, де його ніхто не знайде та не поховає.

— Це було досить складно, — каже Дмитро. — Тримався чисто на морально-вольових якостях. І в прямому сенсі тримався за життя. Тому що ще в перший день, 23 числа, в день поранення, думав, що все. Немає сенсу, я не зможу вибратися звідси. І треба помирати, бо нема сенсу далі боротися. Але потім ліг, полежав, подумав про рідних, про своїх близьких. Як їм? Мені, звісно, легше. Взяти померти і все. А вдома домашнім що робити? Не зможуть ні поховати, не знайдуть, що зі мною. Повідолять, ймовірно, що я зниклий безвісти. Вони ж сподіватимуться, що я десь у полоні. Можливо, колись повернуся. Вирішив, що

треба боротися і триматися. Були сподівання, що хлопці мої придуть, мене знайдуть. І на цьому я власне тримався.

Боєць знайшов калюжу з водою і болотом. Вона була жадлива на вигляд і мала нестерпний запах, але довелося її пити, адже від зневоднення чоловік помер би швидше, ніж від харчового отруєння. А ще він часто втрачав свідомість і марив. У цих видіннях Фін бачив своїх товаришів, які приїхали його забрати. Однак це були лише галюцинації.

«МИ СВОЇ, МИ ТЕБЕ НЕ КИНЕМО»

На третю добу його знайшли десантники з 80 бригади. Побачивши форму з пікселем Збройних сил України, був безмежно щасливий. Але спершу пережив тривожну мить, адже не знав, хто ці люди.

Десантник з 80-ї бригади, який його знайшов — Максим Бугіль. Він пізніше опублікував фото, як вони евакуювали Фіна. І власне так вся ця історія й набула розголосу, каже Дмитро Фінашин. Чоловік пам'ятає той день і розмову дуже добре, адже це його другий день народження.

— Каже, ми свої, ми з 80-ки, ми тебе не кинемо, — ділитися спогадами боєць. — Евакуюємо, врятуємо тебе, а потім займатимемося своїми справами. Ти не хвилюйся, все буде добре. Я йому пояснив, де було бойове зіткнення, де був противник, що треба остерігатися всіх тих моментів. Вони пішли в розвідку, залишили зі мною одного бійця, що також було для мене дуже знаково. Бо якби вони розвернулися і кудись пішли, я би ще сидів і думав: а якщо не повернуться. А так є біля мене людина, тобто я був дуже щасливий. І лежав, посміхався їм постійно.

Лікування і протезування

У госпіталі Дніпра чоловік був два тижні, де дивував своїм оптимізмом і швидким одужанням усіх. Його перевезли до Києва. Дмитро 28 днів пробув на лікарняному. Переніс чотири операції, а потім ще 24 дні ходив у реабілітаційний центр вже у Києві. Важко було подолати фантомні болі.

Та завдяки фахівцям Дмитро подолав цю проблему. Зараз у Польщі готується до протезування.

— Такого роду протези — це досить дорого, — говорить він. — На-

справді це значно дорожче, ніж, наприклад, протез ноги. І вартість однієї такої руки — можна поставити 10 ніг хлопцям. Тому досить складно знайти й спонсорів. Держава так само фінансує це, але самі розумієте, яка кількість поранених. І до цього ще була черга на протезування, а з війною вона стала просто величезною. І довго чекати. А в цьому випадку зволікати не варто. Треба поставити протез, тому що банально для здоров'я — це гірше, коли його

немає. Близько місяця займе весь цей час. Тобто примірка, потім виготовлення, потім навчитися ним керувати.

Дмитро Фінашин планує і далі служити та наблизити нашу перемогу. Він хоче працювати інструктором та передавати свої знання, навички й безцінний досвід іншим військослужбовцям. А у тому, що Україна обов'язково перемає, ні на мить не сумнівається.

Щотижневик «RIA»
Свідчення про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія ХМ №1069-427 ПР від 30.06.2020 р., видане Міністерством юстиції України Зареєстрований та видається з березня 1993 року.
Засновник: ТОВ «РІА Холдинг».
Видавець з 2006 року — ТОВ «Видавництво «РІА»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а
Поштова адреса редакції:
21016, Вінниця-16, а/с 5808.

Здійснено за підтримки Асоціації «Незалежні регіональні видавці України» в рамках реалізації грантового проекту Хаб підтримки регіональних медіа. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією партнерів.
Ця газета надрукована на папері, що наданий нам в якості гуманітарної допомоги та за підтримки компанії: АНРБУ, WAN-IFRA, Agora, Norske Skog, БО «УСЛ» та Kinestellar.

Наші координати:
Вінниця, Хмельницьке шосе, 2а (гот. профспілок, напроти «Книжки»), 6 поверх, e-mail: reklama@ria.ua

Головний редактор:
Вадим ПАВЛОВ

Випусковий редактор:
Наталія ПІСКУНЧЕВА

Газета є членом
Всесвітньої
Асоціації
Новинних
Медіа WAN-IFRA

тел. (0432) **555-111**
(облагоджальний)

Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій та не несе відповідальності за зміст реклами та оголошень.

Літеросполучення «РІА» (в тому числі в сполученні з будь-якими словами та зображеннями), а також графічне зображення вказаного, заборонені до копіювання авторськими правами.

Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідоцтво про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №194-57Р від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 40030.
ВИМАГАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДЕЛІННІ ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ

20MINUT.UA

Видруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед» м.Вінниця, вул. Чехова 12-а тел. (0432)55-63-97, 55-63-98

Замовл. № 220138 Наклад 17 900

ПЕРЕТВОРЮЮТЬ СМІТТЯ НА ДЕРЕВА

Свідоме споживання ■ У Вінниці вже кілька років функціонує проєкт «Екомобіль». За його допомогою сміття можна перетворити на нові дерева. Розповідаємо детальніше про роботу проєкту під час війни та те, як викликати екомобіль до себе додому

НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA,
(097)1448132

Ви збираєте вторсировину, яку можна переробити, та викликаєте «Екомобіль». Команда підприємства приїжджає до вас, забирає сировину та передає відсортовану сировину на переробку. А вам зараховують екобали. Навесні ці екобали перетворюються на дерева, що висадять у Вінниці.

«Ми хочемо зменшити кількість відходів на полігонах і збільшити кількість зелених насаджень у Вінниці», — кажуть творці ініціативи.

Забирають «Екомобілем» лише те, що переробляється в Україні. Переробити до початку повномасштабної війни можна було: макулатуру, ПЕТ-пляшку, алюмінієві баночки, плівку, склобій, пластмасу, металобрухт (алюміній, мідь, латунь, свинець, чорний метал, бляшанки, акумулятори (комп'ютерні й автомобільні)).

Однак через російську агресію постраждав і цей проєкт.

— Проєкт продовжує працювати, люди здають вторсировину. І ми раді кожному клієнту, щоб цей проєкт жив, — говорить одна з ініціаторок екопроєкту Ольга Малиновська. — Однак на сьогодні підприємства, які приймають металолом в Україні, не працюють. Деякі з них розбомблені, наприклад, «Азовсталь». А деякі просто не можуть запуститися, бо бояться прильотів. Схожа ситуація й з підприємствами, які приймають макулатуру та акумулятори.

Попри всі перепони, проєкт продовжує функціонувати і ви можете замовляти екомобіль до себе додому. Є кілька варіантів, як замовити «Екомобіль»:

- за телефоном: (098) 5656904;
- через застосунок, який можна завантажити за посиланням: <https://cutt.ly/dNYR7Ju>.

— Цей проєкт має ще й освітню частину. Кожну людину ми консулюємо, як правильно сортувати все, що вона буде здавати, —

продовжує Ольга. — А також пояснюємо про наші «екобали».

За словами ініціаторки проєкту, ці бали — це і є кошти, які люди можуть витратити на купівлю дерев. Людина сама вирішує, яке дерево буде купляти.

— Однак дерево треба не просто вибрати, а потрібно й доглядати за ним. Наша компанія говорить: «Ви можете посадити дерево, де б ви хотіли. Це може бути ваше подвір'я, двір садочка чи школи, де навчається ваша дитина тощо», — пояснює Ольга Малиновська. — Якщо ж людям

Зібрана вторсировина пройде кінцевий етап сортування, потім її спресують і відвезуть на переробні підприємства України

немає де садити, то двічі на рік команда проєкту домовляється про спільну висадку дерев у парках чи інших ділянках міста. Цьогоріч через війну восени висадки дерев не було, тож люди накопичують бали до весни.

ВІННИЧАНИ ДОЛУЧАЮТЬСЯ ДО ПРОЄКТУ

Команда проєкту веде свої сторінки у соцмережах, де розповідає правила сортування, про екологічні звички та ділиться історіями вінничан, які вже долучилися до ініціативи.

До прикладу, нещодавно роз-

Жителька Вінницьких Хуторів Вікторія сортує вторсировину вже близько чотирьох років. Говорить, що вона отримує задоволення від того, що дає вторсировині друге життя

повідали про 9-річного Павла з його мамою Наталією, які живуть у Зарванцях. Разом із сім'єю хлопчик зібрав 74 кг вторсировини. За здану сировину сім'я отримала екобали, які згодом обміняє на саджанці.

«Ми користуємось послугами ЕкоСервісу вже два роки, тому зібрати такий об'єм було зовсім не складно. Протягом пів року ми сортували алюмінієві баночки, скло, ПЕТ-пляшки та макулатуру», — розповідає Наталя.

Ще 33,5 кг вторсировини, яку збрала жителька Вінницьких Хуторів Вікторія, перетворяться на дерева. Вінничанка розповіла, що сортує вже близько чотирьох років та отримує задоволення від того, що дає вторсировині друге життя.

«Я знаю, скільки років розкладаються різні види вторсировини і, яку шкоду вони завдають довкіллю. Майбутнє наших дітей в наших руках. Зберегти природу не важко, це повинен усвідомлювати кожен», — говорить Вікторія.

ЯКУ ВТОРСИРОВИНУ ЗДАВАТИ?

У підприємстві закликають відповідально ставитися до сортування відходів та здавати на пункти прийому сухої та чистої сировини. Чому це важливо? Команда екопроєкту пояснює, брудна сировина, зокрема просочена жиром макулатура чи брудні пляшки з-під олії не підлягають переробці і можуть забруднити іншу вторсировину.

Також, кажуть, варто розуміти, що на пунктах прийому працюють люди, які займаються збором та подальшим досортуванням вторсировини. Зрозуміло, що працювати серед бруду та неприємних запахів зовсім не комфортно.

«Забрудненість впливає на рентабельність переробки вторсировини або робить її неможливою, оскільки очищення потребує додаткових витрат, які роблять переробку сировини не вигідною для переробних станцій», — йдеться у поясненні.

Куди можна її здати самостійно?

«Вся зібрана вторсировина пройде кінцевий етап сортування, потім її спресують і відвезуть на переробні підприємства України. Там вона отримає друге життя у вигляді потрібних для нас речей», — кажуть у компанії.

Ось список адрес, де приймають вторсировину працівники екоініціативи:

■ вул. Київська, 169 — зупинка Меморіал Визволення;

■ вул. Київська, 78 — позаду АЗС «WOG»;

■ вул. Шимка, 2 а — через дорогу від школи № 13;

■ вул. Некрасова, 101 а — (біля «Шиномонтажа») Банкомат ПриватБанку;

■ вул. Воїнів Інтернаціоналістів, 4 б — навпроти аквапарку «Маяк» і заправки «WOG»;

■ вул. Пирогова, 49 — ринок «Урожай» заїзд з вул. Скалецького;

■ Хмельницьке шосе, 79 — у дворі будинку за ринком «Лісопарк»;

■ просп. Космонавтів, 20 — в дворі будинку за магазином «Україночка»;

■ вул. Соборна, 83 — вхід через арку у двір;

■ Магістратська, 76 — за готелем «Кардинал»;

■ вул. 600-річчя, 60 — за стоматологічною клінікою «Пріор»;

■ вул. Левка Лук'яненка, 19 — база ТМ ЕКО-СЕРВІС.

Новий мурал з Григорієм Сковородою створили на багатоповерхівці в Центрі

НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA, (097)1448132

Віднедавня вулиця Пушкіна перейменували на Григорія Сковороди. Тепер шестиповерхівку на Сковороди, 21 прикрашає новий мурал. На ньому зображений український філософ, поет, педагог Григорій Сковорода.

Створили стінопис до 300-річчя філософа коштом благодійних внесків мешканців і друзів міста. Ініціатором створення стінопису стала культурна асоціація «Новий Акрополь». Ми поспілкувалися на місці роботи з вінницьким художником, який його створює, Олександром Нікітюком.

— Ескіз розробила ілюстраторка Катерина Бонецька. Вона родом із Вінниці, але вже давно проживає в Австралії, — гово-

рить художник. — Перед створенням муралу все погодили з мешканцями будинку.

За словами Олександра, мурал висотою орієнтовно 15 метрів.

Як читаємо на сайті культурного центру «Новий Акрополь», Григорій Сковорода зображений на фоні концентричних сонячних кіл у медитативній позі з гідною поставою, спокійним і натхненним обличчям, із зосередженим поглядом. Над ним летять у небо лелеки. На висоті напис: «Розпошир удаль зір свій» — це перший рядок 22-ої пісні «Саду божественних пісень».

Як кажуть ініціатори створення, кожний елемент має певний сенс. Поза Сковороди, що зазвичай асоціюється із йогогнічними практиками, символізує його спосіб життя.

«Мета муралу — зафіксувати у символічних образах поклик українського філософа до нас: здійсни свій проєкт, адже принести користь суспільству людина здатна, лише коли вона віднайде свій центр і Бога в собі, коли дух зійде на свою твердиню і закріпиться на ній, коли людина відкриє у собі свою сродність із Небом», — йдеться в описі проєкту.

— Втілюється задум, для якого настав час. Є люди, які доклалися до того, щоб у Вінниці з'явилася вулиця Сковороди. Наша команда паралельно, не знаючи про заплановане перейменування, з середини літа працювала над ідеєю муралу до 300-ї річниці з дня народження Григорія Савича. Було багато ще нюансів, які склалися і врешті-решт в міському про-

Мурал з філософом створили до його 300-річчя. Творці кажуть, що це ще одне зображення, яке по-особливому і змістовно прикрасить наше місто

сторі на наших очах з'являється ще одне зображення, яке по-особливому і змістовно при-

красить наше місто», — говорить одна з координаторок проєкту Юлія Каменщикова.

«КОЛИ ПОБАЧИЛА СОВУ В РУКАХ ЦЬОГО ПАШІ, НЕ ВИТРИМАЛА»

Хижачка вдома ■ Вухата сова на ім'я Боря вже рік живе в квартирі вінницького адвоката Аліни Шеремет. Насправді ці вушка (від яких сова і отримала свою назву) і які піднімаються, коли сова на щось уважно дивиться — це брови. Вуха в сови теж є, окремо і трохи нижче, на рівні очей. І слух у сов відмінний, наприклад, Боря може сидіти на стільці в квартирі на дев'ятому поверсі і чути шурхіт мишки під снігом

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ,
 RIA, (067)4333535

Може пам'ятає, по Вінниці ходив хлопець з голубами. Його часто бачили в сквері біля Башти.

Вінничани періодично скаржились на те, що хлопець знушався з голубів, не давав їм води, а коли птахи втрачали свою красу (товарний вигляд), він просто крутив їм ший і викидав на смітник.

— Звати цього хлопця Паша, і рік тому я побачила його, він йшов із совою, — розповідає Аліна. — А сов я просто обожаю, постійно читала і дивилася передачі про них. Довго захоплювалася блогом однієї москвички (це було до війни), вона орнітолог, в її квартирі живе сім сов. І ця жінка дуже цікаво розповідала про те, як утримувати цих птахів, як за ними доглядати, як їх годувати, як ставитись. І коли я побачила сову в руках цього Паші...

Спочатку Аліна попросила сфотографувати сову і пішла геть. А потім не витримала, догнала його, і викупила її за 3200 грн. Але цей Паша поїхав у Київ і купив собі іншу. Дівчина каже, що це легко зробити, навіть на OLX є оголошення. Можливо хтось цих

сов розводить, і напевне не дуже переймається тим, в які руки потрапляють совенята. Або не розводять, а просто знають місця, де сови водяться і браконьєрським шляхом, або яйця виймають, або виловлюють пташенят.

ЗНОВУ СОВА

— Так от, я знову зустріла цього Пашу, він змінив дислокацію, минулого разу був біля Будинку офіцерів, — говорить Аліна. — Я на нього почала кричати: «Нашо тобі ці сови, навіщо ти їх мучиш», благала віддати мені і що сову, але він лише посміявся. Ну і звісно я не настільки заможна, щоб викупувати в нього птахів кожен раз, тим паче Бориса він продав мені за подвійну ціну.

Не домовились вони того разу про другу сову. Втім, Аліні потім розповідали знайомі, що нова сова від того Паші полетіла. І дівчина сподівається, що в неї все гаразд. Тому що добре пам'ятає, який жах пережила сама і її пташка.

А Паша, після того як від нього полетіла сова, почав знову ходити містом з голубами. Брав білих з кучерявим пір'ям. Дуже гарних, які за короткий час в нього просто чахли. За жорстоке поводження з тваринами, його неодноразово притягували до адміністративної

відповідальності. Єдине, що змогла довести поліція, що він птахів у коробці тримає, води не дає, але те, що він птахів вбиває — ні.

— Зараз цього Пашу я в місті не бачу, але мене часто питають про нього на ринку, — розповідає Аліна. — Люди, які продають тварин, його знають. Бо він часто купляв хом'яків і просто в товарних рядах, перед купою народу крутив хом'якам ший і згодував сові. Хоча сови цього не потребують, вони самі прекрасно справляються.

Особисто бачила, коли купувала Борі ледь живих курчат. Він підлітав до них, хапав лапою і все.

СОВИНА СИЛА

— Боря їсть мишей, курчат, каченят, може з'їсти щура, хом'яків. Бажано їх давати живими. Я один раз купила хом'яка і більше не стала — хоча не бачила, як він його

Хоча сову звать Боря, Аліна не знає, якої саме вона статі. Щоб дізнатись дівчинка чи хлопчик, потрібно робити аналіз крові

з'їв, але мені все одно було дуже шкода. В літній період купляю для Борі курчат, але таких «здохликів», тобто продавці бачать, які курчата точно не жили.

У сови дуже сильна хватка, я якось дала Борі курча, перед цим заморожую їх в пакетиках, а він на шурхіт пакетика дуже чітко реагує, — розповідає Аліна. — Але одного разу курча з пакетика випало, Боря цього не побачив, замість курчати схопив мене за палець і почав душили. Було дуже боляче, а вирвати пальця з обіймів його лап майже нереально. Наступного дня я думала, що в мене почався артрит.

Дівчина каже, що сову, звісно, можна годувати звичайним м'ясом, але вона має їсти також пір'я, хутро і кістки. Від того всьо-

— Звісно, найкраще для Борі жити на природі. Але я часто чую, як він літає по кухні, і іноді беру його на прогулянку, хоча для нього це трішки стрес, — розповідає Аліна Шеремет

го вона отримує все необхідне. А ще сова має скидати (відригувати) погатку — це спресований, неперетравлений залишок (комоч) з пір'я, хутра і кісток. Якщо сова буде їсти чисте м'ясо без цих домішок — це призведе до розладу шлунка і повільної загибелі.

ЯК ЇЇ ВИПУСТИТИ

— Боря живе в мене вже цілий рік, ми звикли до нього, полюбили, — говорить дівчина. — Звісно, мені казали: «Відпусти сову, це хижий птах, її місце на природі». Але випустити сову не так просто. Особливо, якщо вона довго прожила в людей. Щоб випустити таку птицю, треба бути впевненим, що вона може адаптуватись, полювати і вижити.

Хоча сову звать Боря, Аліна не знає напевне, якої саме вона статі. Щоб дізнатись дівчинка чи хлопчик, потрібно робити аналіз крові. Визначають стать також за вагою, а ще за характерною поведінкою (наприклад, самці кричать по особливому). Але все це не точно.

— Коротше, сова Боря, і поводить як Боря, але я відчуваю, що це вона, хоча інколи звертаюсь як до хлопчика, інколи як до дівчинки — улюблена сова, тай годі, —

сміється Аліна.

У Бориса є власне місце проживання. В кімнаті, на стільці, біля котла. На жаль в квартирі немає балкона. Для сов, які живуть у квартирах, балкон — це ідеальна домівка. Окрім Борі в квартирі живуть три коти — і всі вони добрі сусіди. Ніхто ні до кого жодних претензій не має. Їдять різну їжу, тож не конфліктують. Влітку Боря любить гуляти по підвіконню, але як тільки щось на вулиці гучне відбувається, одразу ховається до хати.

— Звісно, найкраще для Борі було б жити на природі, щоб він мав змогу вільно літати, але я часто чую, як він літає по кухні, і іноді беру його на прогулянку, хоча для нього це трішки стрес, — розповідає Аліна. — Наприклад, бачить він на вулиці собаку і одразу прагне десь сховатися і замаскуватися. Тож коли я саджаю його на гілку дерева, він повертається у півоберта і примружує очі. До речі, бачать сови нормально і вдень, і вночі. Нічними хижачками їх звать через те, що вони не надто компанійські і люблять полювати на самоті. Тож коли всі інші представники пташиного світу відпочивають — сови полюють. А вдень — маскуються під гілочки дерев.

РЕКЛАМА

Пізнай світ IT разом із Школою Хакерів

HACKERS' SCHOOL

Для дітей від **9** до **16** років

Набір вже розпочався!

Телефонуй: 067-431-19-21

Реєстрація на сайті: hack.intita.com

ЗАВЕРШИЛИ РІК НІЧИЄЮ

Друга ліга ■ Наша команда розійшлася миром із «Хустом» свого колишнього тренера Володимира Циткіна. Вінницькі футболісти врятувалися у компенсований арбітром час

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

Футбольний клуб «Нива» п'ятого листопада провів завершальний офіційний матч у 2022 році. Наша команда в гостях розійшлася миром із ФК «Хуст» (Закарпаття) — 1:1. Цей поєдинок був дуже принциповим. Адже закарпатців тренує колишній головний тренер вінницької «Ниви» Володимир Циткін.

На початку сезону нивівці вдома також зіграли внічию із «Хустом» — 1:1. Але тоді у Вінниці будувалася фактично нова професіональна команда, бо склад «Ниви» під час війни був суттєво оновлений. Тож наші футболісти ще були незграбними, через що нічийний результат проти «Хуста», який цього року дебютував на рівні майстрів, нікого не здивував.

ВІДКРИЛИ ПЕРШЕ КОЛО

Візна гра проти «Хуста» відкривала для нивівців друге коло чемпіонату України. П'яте місце проти четвертого, а між ними — п'ять очок. Для закарпатців, які напередодні витримали тяжке випробування лідером (і програли «Ниві» із Бузовою 0:1), матч проти вінницької «Ниви» був надзвичайно важливим. Фактично він дозволяв їм повернутися в боротьбу за першу трійку.

Вінничани виграли три останніх матчі в аутсайдерів із загальним рахунком 7:0. Зігрався оновлений склад, роззавився граючий президент Артур Загорюлько (чотири голи та голюва передача у цій серії). Проте одна справа — куражитися в матчах з «Рубіконом» (Київ) чи резервістами клубів Першої ліги, інша — приїхати на досить віддалений виїзд до прямого конкурента, очолюваного своїм же екснаставником.

Хустяни почали напрочуд яскраво, коли воротар «Ниви» Єгор Попович змушений був тягнути хороший прицільний удар Вадима Мердеева. Відповідь від вінничан виявилася теж досить гострою — Іван Петрук «махнув» м'ячем поряд із дальньою стійкою, гарно спіймавши на ногу відскок на правий край.

Наприкінці першого тайму ФК «Хуст» забив. Перший розіграш кутового не призвів до удару, повторний виїшов набагато китрішим. Вадим Мердеев у дотик прокотив м'яча правою ногою в дальній кут після пасу низом від правого прапорця — 1:0. Воротар «Ниви» Єгор Попович 356 хвилин не пропускав, але в цій си-

На доданих арбітром хвиликах, коли здавалося, що поразка вінничан неминуха, гру взяв на себе президент «Ниви»

туації він мав мало шансів впертися з влучним ударом.

ВРЯТУВАЛИСЯ У КОМПЕНСОВАНИЙ ЧАС

Після перерви досвідчений тренер «Хуста» Володимир Циткін пустив гру за тим ритмом, який був значно вигідніший команді, що вела в рахунку. «Ниві» не вистачало гостроти та голювих моментів, а коли заробляли перспективні штрафні, то навіть «вінницький Роберто Карлос» Олександр Борячук нічого не міг вдіяти й пробивав повз ворота. Натомість гравець «Хуста» Петро Луців на 70-й хвилині підступно пробивав низом метрів із 23-х, і тут голкіпер Єгор Попович виручив вінничан від другого голу.

На фініші першого кола «Нива» здобула три перемоги поспіль і увірвалася до групи лідерів Другої ліги. Нічия із «Хустом» залишила вінничан на четвертій позиції

Турнірна таблиця чемпіонату України з футболу (Друга ліга)

М	Команда	І	П	Н	П	РМ	О
1	«Нива»	9	9	0	0	24-2	27
2	«Реал Фарма»	10	6	2	2	21-8	20
3	«Чайка»	10	5	3	2	16-13	18
4	«Нива» В	10	5	3	2	15-9	18
5	«Звягель»	10	4	2	4	14-10	14
6	«Хуст»	10	3	4	3	15-10	13
7	«Васт»	9	2	2	5	16-18	8
8	«Металург-2»	9	2	2	5	13-17	8
9	«Кремійнь-2»	9	1	1	7	4-21	4
10	«Рубікон»	10	1	1	8	6-36	4

На фініші гри «Ниви» значно поживав Вадим Страшкевич, прицільний удар якого у красивому кидку парирував воротар господарів Арсен Беліменко.

Уже на доданих арбітром хвиликах, коли здавалося, що поразка вінничан неминуха, гру взяв на себе президент «Ниви» Артур Загорюлько. Він пішов на суперників із фінтами і заробив кутовий. На подачу Євгенія Костюка

пішов навіть воротар Єгор Попович, але найбільше пощастило захисникові Морозу. Євген чітко замкнув навіс і відправив м'яча по досить незручній для Арсена Беліменка траєкторії — 1:1.

Це повернуло рахунок з ніг на голову. «Нива» з 18 очками наздогнала «Чайку» (Київщина) й розділяє з нею третє-четверте місце, а ФК «Хуст» залишився шостим.

Чемпіони Європи підтвердили свій клас

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

На чемпіонаті області з сумо серед молоді до 16 і до 23 років домінували досвідчені вихованці Вінницької спортшколи № 5. Серед них були навіть чемпіони Європи.

Змагання сумоїстів пройшли в борцівському залі Центрального міського стадіону. Окрім представників обласного центру, у них взяли участь спортсмени Бару, Турбова, Бершаді і Жмеринки. Загалом за медалі сперечалися близько 60 сумоїстів. Географія могла бути й значно ширшою, але через певну ймовірність ракетних обстрілів частина батьків вирішила залишити своїх дітей удома.

Поєдинки проходили жваво і динамічно. Переможця сутички інколи виявляли лише за кілька секунд. Адже для остаточної перемоги було достатньо виштовхнути

опонента за межі кола або кинути його на п'яту точку.

Левову частину нагород вибороли представники Вінницької спортшколи № 5, яких підготували наставники на чолі із заслуженим тренером України Важею Даїауарі.

Секретар обласної федерації сумо, переможців Всесвітніх ігор Світлана Тросюк-Колесник серед чемпіонів виділила іменитих спортсменів. Це, приміром, чемпіон Європи у ваговій категорії до 100 кг Андрій Поліш (до 16 років). Інший чемпіон Європи Вадим Богачук став першим в області у вазі до 70 кг серед юнаків і до 16, і до 23 років. Срібний призер континентальної першості Дмитро Зілецький здобув обласне золото у вазі до 85 кг в обох вікових категоріях.

Серед учасників чемпіонату Вінниччини дівчат було небагато, але на килим виходили й

Поєдинки проходили жваво і динамічно. Переможця сутички інколи виявляли лише за кілька секунд

досить титуловані спортсменки. Чемпіонка Європи Вікторія Ружанська у вазі понад 65 кг стала чемпіонкою серед сумоїсток до 23 років і срібною призеркою серед дівчат до 16 років. Інша тріумфаторка європейського рівня Валерія Іжаківська у вазі 65 кг стала чемпіонкою Віннич-

чини в обох вікових категоріях. — За підсумками обласного змагання формуватиметься збірна Вінниччини, яка представлятиме регіон на Всеукраїнському рівні. Можливо, вона стартує на Кубку України, але це ще остаточно не визначено, — повідомила Світлана Тросюк-Колесник.

КОРОТКО

Шах і мат у Німеччині

■ У Бад-Кіссінгені (Німеччина) перемогами відзначилися вихованки шахового клубу «Романтик» і вінницької спортшколи № 6 сестри Буркот. Софія виборола перший приз серед дітей до 12 років, Надія посіла четверте місце.

За підсумками турніру Софія Буркот отримала право виступити у першості Баварії, що пройде навесні.

Звитяги самбістів

■ Вихованці вінницької спортшколи № 5 успішно виступили на чемпіонаті України з самбо у Тернополі. Позмагалися туди приїхали понад 220 спортсменів із 17 регіонів.

Чемпіоном став вінничанин Владислав Ткачук (вагова категорія до 53 кг), срібним призером — Артем Зімін (58 кг), а бронзу отримала Віра Юстюгова (59 кг). Тренують юних самбістів Олег Бузовський і Вадим Німець.

Здобули кубок

■ Наймолодша команда вінницької спортшколи «Нива», 2016 р. н., у Львові взяла участь у VI Всеукраїнському турнірі Дунамо Invest Cup. Там змагалися сім команд. Вінничани під керівництвом тренерів Валерія Базалицького і Віталія Рижкового здобули перемогу.

Змагання юних штангістів

■ У Вінниці провели відкриту першість спортшколи «Колос» з важкої атлетики. Це були змагання для початківців і дітей. На килим виходили близько 40 юних важкоатлетів. У командному заліку перемогла Городківка, далі — спортшкола «Колос» і спортшкола № 5 міста над Бугом.

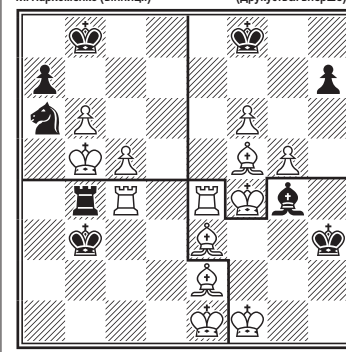
Випуск № 33 (1229)

Двокодові зазначення мініатюри на кооперативний мат.

Задача № 2905-2908

М. Пархоменко (Вінниця)

(Друкється вперше)

ПЕРЕВІРТЕ РОЗВ'ЯЗОК:

Газета RIA № 44 від 2 листопада 2022 року
Задача одесита Володимира Черноуса

Задача № 2901
I. 1. Qb6! c. b6+ 2. Kc8 K: abx;
II. 1. Q: c8+ Kp: c8. O5 K: b5x.

Задача № 2902
I. 1. Kp5! Kp: f5 2. hg5: T: h7x;
II. 1. Cf6! gf6: 2. Kp5 Tg7x.

Задача № 2903
I. 1. K: d3! Td4: d3 2. Ta1-b1 Tb3-c3x;
II. 1. Kp5! Td4-b4: 2. Kp: a2 T: b2x.

Задача № 2904
I. 1. Kp5! T: g2x 2. Kp1 T: g3x;
II. 1. Qf2! Td2: 2. Kp1 Td1x.

М. Пархоменко

ОЛЕКСАНДР КОВШУН ПРИВІЗ ГРАН-ПРІ З ІРАКУ І ГОТУЄ ПРЕМ'ЄРУ

Браво! ■ Креативну постановку «Калігула» Олександра Ковшуну визнали кращою серед вистав понад 17 країн світу на III-му Багдадському міжнародному театральному фестивалі. Про паралелі між повоєнним Іраком і війною в Україні, потужність арабського театального мистецтва, кооперацію акторів Харківського «Березолу» і Вінницького театру ім. Садовського та майбутні постановки знаменитий режисер розказав ексклюзивно для RIA

ВАЛЕНТИНА КИРИЛЬЧУК, RIA,
(096)3145155

Українське мистецтво продовжує підкорювати світ! 3-поміж десятків театрів-учасників із понад 17 країн саме українська вистава «Калігула» за Альбером Камю у неординарній постановці знаменитого харківського режисера Олександра Ковшуну настільки вразила всіх на III-му Багдадському міжнародному театральному фестивалі, що виборола одразу дві нагороди: Гран-прі і перемогу в номінації «краща чоловіча роль».

Для «Калігули» Олександра Ковшуну це вже друге світове визнання: торік вистава також завоювала Гран-прі і дві нагороди на міжнародному фестивалі у Каїрі. А після нового триумфу в Іраку режисер має низку запрошень на нові фестивалі.

— Наш «Калігула» зараз просто нарозхват — до весни графік розписаний! Зокрема, цього тижня знову їдемо в Ірак з гастролями у місто Ербіль, а у травні будемо на фестивалі в Німеччині, — розповідає Олександр Ковшун. — Мені взагалі зараз запропонували збиратися і їхати в Німеччину працювати у театрі. Та я відмовився, бо вдома хочу бути — в рідній Україні. Я люблю подорожі, об'їздив багато країн і час від часу сумую за Європою, але там мені добре лише 10, максимум — 15 днів. А далі все — хочу додому. У наш бардак, у нашу «хорошість» (усміхається). Це наш рідний світ і край, який не готовий міняти ні на що!

«НА ФЕСТИВАЛЬ ЗАПРОСИЛИ ЩЕ ДО ВІЙНИ»

Із початку повномасштабної війни рф в Україні Олександр

Ковшун був змушений покинути Харків, який щодня продовжує зазнавати нещадних бомбардувань. Волею долі режисер опинився у Вінниці: кілька місяців жив у гуртожитку, а з літа переїхав у село Іванів Калинівського району.

Хоч зараз немає змоги працювати у рідних стінах легендарного «Березолу» — Харківського театру ім. Шевченка та Харківського театру для дітей та юнацтва, де служить головним режисером, плідну роботу митець продовжує на Вінниччині.

Спільно з вінницькими театрами поставив драму «Хлібне перемир'я», яку разом із садовськими презентував на фестивалі у польському Кракові та нашому Кропивницькому. І у триумфальну поїздку в Ірак з виставою «Калігула» також запросив вінничан.

— Насправді на фестивалі у Багдад я мав запрошення ще до повномасштабної війни. Зважаючи на всі нинішні обставини, до останнього не знав, чи вдасться поїхати. Адже фінансове навантаження на таку дальню поїздку чимале. Щиро вдячний, що з певною частиною витрат допоміг незмінний друг нашого театру — знаменитий волонтер і депутат Харківської міської ради Олег Абрамичев, — зазначає Олександр Ковшун. — На фестиваль у Багдад ми їхали командою з 15 людей. Були всі мої харківські актори, які нині живуть у Вінниці, ще декілька учасників спеціально приїхали із Харкова, Полтави, Києва, а також у виставу я ввів двох акторів Вінницького театру імені Садовського: Михайла Крисова й Андрія Побережного, які так вражають швидко влилися у колектив, ніби завжди там були.

Вистава «Калігула» на фестивалі в Іраку вразила всіх! Разом із харківськими артистами триумф розділили двоє акторів Вінницького театру імені Садовського: Михайло Крисов і Андрій Побережний

Всі блискуче зіграли свої ролі! І як результат, ми взяли найвищу нагороду фестивалю — Гран-прі. А наш виконавець головної ролі, харківський актор Максим Стерлік заслужено виборов перемогу за «кращу чоловічу роль».

На фестивалі в Іраку «Калігулу» грали українською мовою, а для того, аби місцеві глядачі розуміли кожне слово, організатори задалегідь потурбувалися про арабський переклад, який зверху на відеопроєкторі транслювали під час вистави.

— Із субтитрами нам допомагав

«Коли в Іраку дізнавалися, що ми з України, ставилися з відкритою душею. Бо вони самі пережили війну»

співробітник місцевого Міністерства культури, який до 2014 року навчався у Донецьку, а — потім у Дніпрі, — розповідає Олександр Ковшун. — Та тема вистави — про диктаторів — така, що зрозуміла всім. Навіть без перекладу.

КОНТРАСТИ ПОВОЄННОГО БАГДАДУ

«Чи відчували ви себе безпечно в Іраку?» — запитання, яке режисеру і акторам неодноразово ставили місцеві журналісти, посадовці і представники посольства, які відвідали виставу.

— Насправді ми відчували себе

там президентами — постійно їздили з охороною, поліцією і мігалками, — усміхається Олександр Ковшун. — Організатори фестивалю дбали про нас, нашу безпеку й забезпечення всього на найвищому рівні. Була ціла команда додатково долучених до нас місцевих, які супроводжували нас скрізь. Зокрема, із нами завжди був зірка арабського театру, кіно й телебачення Хайдер Або Алабас. Щоб ви зрозуміли, це умовно наш Ступка — ми як виходили з ним у місто, одразу набігали натопти фотографуватися. В Іраку насправді дуже привітні люди і коли дізнавалися, що ми з України, ставилися з відкритою душею. Вони розуміють, наскільки ми зараз потерпаємо від війни, не просто з телерепортажів, а з власного досвіду — теж пережили війни й революцію. У їхніх серцях живий цей біль війни, тому іракці щиро за нас вболівають.

Гуляючи столицею Іраку, говорять режисер, часто відчував паралелі з сучасними подіями в Україні.

— Зараз, щоб не було конфліктних ситуацій, у місті працюють на випередження. Зокрема, коли був показ нашої вистави, якраз відзначали 3-тю річницю революції. Мости, які побудував Саддам Хусейн, перекрили плитами, всюди були бронетранспортери, військова техніка, поліція й армія — до театру на той бік Тигра об'їжджати довелося дві з половиною години. Та коли свята пройшли, бетонні блоки зняли і місто повернулося до звичного ритму, — розповідає Олександр Ковшун. — Взагалі Багдад — це місто контрастів. Проїжджаючи містом, бачили цілі покинуті, розбиті квартали з будинками, де вибиті всі вікна і вже ніхто не живе — це наслідки революції, коли обстрілювали через Тигр й пуляли снарядами з одного берега річки на інший. Три роки пройшло, а ці темні, пусті квартали все ще є... Водночас, трішки далі від центру — і вже геть інша картина: життя, як у Лас-Вегасі з просто нереально дорогими автівками.

«АРАБСЬКИЙ СВІТ НАСПРАВДІ ДУЖЕ ТЕАТРАЛЬНИЙ»

Попри відчутні наслідки революції і воєн, у Багдаді роблять чимало для підтримки мистецтва.

— Як тільки пройшла революція, вони одразу запустили театральний фестиваль. У той же рік, не чекаючи стабілізації чи «кращих часів». Настільки заточені на мир і мистецтво, щоб проводити події і заявляти себе в цивілізованому світі, — відзначає Олександр Ковшун. — Арабський світ насправді дуже театральний! Колись у мене був дещо упереджений погляд щодо театру у країнах Сходу, та коли я вперше побачив арабський театр у Туреччині, був неабияк вражений. Зрозумів, що театральне мистецтво у східних країнах на високому, крутеному рівні. І торік на фестивалі в Єгипті, і зараз в Іраку — все дуже масштабно, помпезно, якісно. Тому подвійно приємно, що нашу виставу місцеві театри й публіка щиро прийняли — гучно аплодували і під час вистави, і у фіналі.

Кілька років тому, беручись за постановку знаменитої п'єси Нобелівського лауреата Альбера Камю у рідному Харківському театрі ім. Шевченка, Олександр Ковшун одразу вирішив, що використає нові театральні форми й багато пластики. Вистава вийшла настільки яскравою — як шоу. Й одразу у Харкові стала дуже популярною і... скандальною. Головний режисер театру намагався заборонити виставу, та Олександр Ковшуну вдалося її відстояти і тепер вона знову і знову збирає світові нагороди.

— Інтерес до цієї постановки величезний, тому що вона неординарна за формою, а тема диктаторства, як бачимо, вічна, — говорить Олександр Ковшун. — Зараз через війну рф весь світ вкотре бачить, що якщо вчасно не ставити людину на місце, вона вийде за межі неконтрольованої влади... Але як моя вистава вистояла у боротьбі за право бути, так і Україна вистоять — у цьому я впевнений!

Вразить Вінницю прем'єрою про післявоєнний час і нового національного героя

Вінничан та гостей міста Олександр Ковшун разом із трупною Вінницького театру ім. Садовського незабаром здивує прем'єрою. Як багаторічний партнер Гете-Інституту, режисер отримав стипендію і вже розпочав роботу над виставою «За дверима» за знаменитою п'єсою «На вулиці, перед дверима» Вольфганга Борхерта.

— «За дверима» — вистава про актуальну тему післявоєнних

рефлексій, — говорить Олександр Ковшун. — За формою це однозначно буде серйозна річ. Я не буду робити іскромне шоу, адже це важка тема і вимагає делікатності, уважності до кожної деталі. Зараз у нас формується новий національний герой — людина після війни, після поранень, після військових рефлексій. Сам автор Вольфганг Борхерт теж був військовим, працював у вермахті, був у сталінграді та в полоні —

його власна біографія трагічна. А сама п'єса є дуже популярною у всьому світі, тож я хочу адаптувати її під наші реалії. У новій виставі Олександра Ковшуну гратимуть виключно вінницькі актори і після прем'єри вона залишиться у репертуарі театру ім. Садовського. — Як знак вдячності Вінницькому театру, вінницькому глядачеві і Вінниці, яка у цей час стала мені другим домом.

АНЕКДОТИ

 – Тату, давай заведемо собаку.
 – Собака – це дороге задоволення.
 – Тату, якщо ми матимемо собаку, то це буде корисно і мені, і тобі.
 – Яким чином?
 – Я вчитимуся відповідальності, а ти – намагатимешся більше заробляти.

 Чоловік до жінки:
 – Ти мене обманула! Ти обіцяла, що кохатимеш мене вічно!
 – Ну, обіцяла.
 – Але ж учора я бачив тебе з сусідом!
 – Ну то й що? Я обіцяла кохати тебе вічно, але не безперервно.

 Професор на іспиті каже студенту:
 – Так, щось ви слабенько! Ви на лекції мої ходили?
 – Звичайно, професоре!
 – Щось не пригадує, де ви сиділи.
 – Скраю за колоною.
 – Треба ж, така вузька колона, а ви вже дев'ятий, хто за нею помістився.

 – Синку, дивись: у мене 850 гривень. У мами 150 гривень. Скільки грошей у мами?
 – 1000 гривень.
 – Правильно, синку.

 Українців не здолати: чекаємо на повітряну тривогу, щоб знайти свій мобільний телефон...

 Думаю, обмін полоненими з росіянами піде швидше, якщо схема буде: вони нам наших солдатів, ми їм – блендери.

 Том Купер порадив ЗСУ прислухатися до мови, якою розмовляють місцеві – якщо китайською, то потрібно зупинитися!

 Новий цікавий квест – встигни скупитися у супермаркеті між повітряною тривоگوю та вимкненням електрики.

 Приходить сантехнік за викликом. Щось там поміняв, прикрутив, підтягнув і каже господареві:
 – Все готово, з вас десять доларів!
 – Десять доларів? Це за п'ять хвилин роботи?!
 Я от дипломований лікар-стоматолог, і то десять доларів за 5 хвилин не отримую!
 – Ну, це нормально. Я коли

нейрохірургом був, теж стільки не заробляв!

 Тепло. В хаті літає комар. Хотіла прибити. Потім подумала і сказала: Дякую за службу! – притуливши руку до серця. Хто його зна...

 Теща вбила зятя шматком вапняного нальоту, який дістала з чайника.
 Накипіло – пояснила вона.

 – Хто найбагатший фермер на світі?
 – Путін.
 – Чому?
 – В нього 140 мільйонів баранів і найбільший в світі свинарник!

 – Чув, ти цілувався з Галею?!
 – А то! Я не тільки з нею цілувався, я ще й з нею спав!
 – Уважуха! Як вона?
 – Ти знаєш, файно спить: взагалі не хропе...

 – Кохана, ти де?
 – Іду в заторі.
 – А що – затор довгий?
 – Не знаю... Я перша їду!

 – Сьогодні дізнався про найгірший обман у моєму житті!
 – Який саме?
 – Московська ковбаса робиться не з москалів!

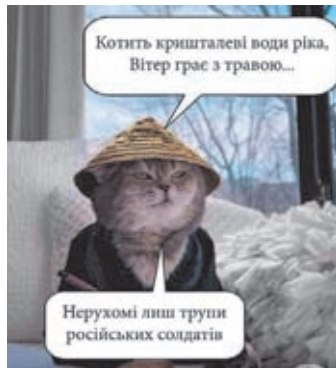
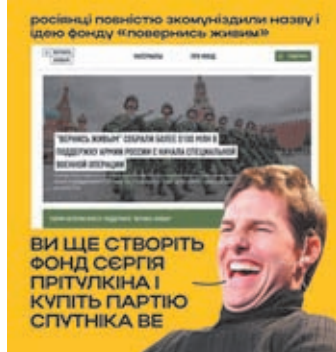
 Якщо ви не п'єте і не вживаєте нецензурних слів, значить, ви не стежите за ситуацією в країні.

 Приходить чоловік додому, відкриває шафу, а там кволений голий чоловік стоїть. Ну чоловік і питає:
 – Машо, хто це?
 – Це Вася.
 Чоловік наваляв цьому Васі боки і спустив зі сходів. Через якийсь час приходить додому, відкриває шафу, а там знову Вася. Чоловік знову побив його і спустив зі сходів. Минув ще якийсь час. Чоловік приходить додому, відкриває шафу, а там стоїть величезний такий мужик. Чоловік закриває дверцята, підпирає їх спиною і жалібно запитує:
 – Машо, а де Вася?!

 Петро викурював 20 сигарет в день, а Коля викурює 15 сигарет на день. Питання: чи не насторожує Колю, що про Петра згадують в минулому часі?

світ: Україна, мабуть, не вигребе Українці:

ГОРОСКОП

ОВЕН
 Не зривайте свій гнів на оточуючих, краще почніть концептуальний ремонт. Нові пропозиції звучатимуть дуже привабливо, але вони не принесуть ні вигоди, ні задоволення – суцільна тяганина та втрачений час.

ТЕЛЕЦЬ
 Обережніше ставтеся до грошей та документів, особливо чужих. Є небезпека їх втратити. Бережіть свої секрети, інакше ризикуєте стати об'єктом пліток. Є шанс знайти нову перспективну роботу. Також будуть вдалі побачення.

БЛИЗНЮКИ
 Цього тижня ваші мрії будуть здійснюватися, доки доля сама зробить все, що для цього потрібно. Вам навіть не доведеться докладати особливих зусиль. На роботі та в особистому житті все складасте на вашу користь.

РАК
 Цього тижня варто звернути увагу на своє оточення, взаємовідносини з партнерами, друзями, родичами. Найімовірніше, вам не вдасться приділяти достатньо часу сім'ї через зайнятість на роботі. Є небезпека переоцінити свої сили.

ЛЕВ
 Цього тижня вам доведеться неабияк попрацювати, справи будуть просуватися повільно. Зате впевнено, і відчуття цього надасть впевненості у власних силах. На початку тижня вам добре зробити роботу над помилками.

ДІВА
 Зірки передбачають вам розширення кола спілкування та нові знайомства. Тільки не варто бути надто відвертими з тими, кого погано знаєте. В кінці тижня – час самостійних рішень і праці, а не порожньої балаканини.

ТЕРЕЗИ
 Цього тижня збережіть свої сили, надайте іншим можливість самим вирішити свої проблеми. Зміна планів у ваших партнерів спричинить додатковий клопіт. Проекти, що припинилися, почнуть поступово розвиватися.

СКОРПІОН
 Цього тижня вам під силу вирішити найскладніші, практично непереборні завдання. Це час активних дій та блискавичної реакції. Не витрачайте його марно, зібравшись та зосередившись, ви зможете гори звернути.

СТРЕЛЕЦЬ
 Тиждень бажано присвятити підбиттю певних підсумків і до суботи не затівати нічого нового. Весь тиждень надходитимуть цікаві пропозиції у діловій сфері. Будьте в центрі суспільного життя, але не вплутуйтеся в сумнівні підприємства.

КОЗЕРІГ
 Приділіть більше часу роботі, але вихідні присвятіть собі. Ділові амбіції у другій половині тижня не принесуть бажаних результатів, поспішні ініціативи навряд чи потребують негайної реалізації.

ВОДОЛІЙ
 Бажано зберігати в секреті свої плани та задуми, щоб їх вдало втілити у життя. Не варто зациклюватися на поточних проблемах, подумайте про особисте життя, про сім'ю та дітей.

РИБИ
 Зберігайте здоров'я, але не розслабляйтеся зовсім. Не дивуйтеся думкам філософського характеру, цей час сприяє роздумам і духовному зростанню. У п'ятницю можливі тертя у стосунках із родичами.

ПОГОДА У ВІННИЦІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
СЕРЕДА 9.11	+14 +6	+13 +4	+13 +3
ЧЕТВЕР 10.11	+12 +6	+11 +4	+12 +7
П'ЯТНИЦЯ 11.11	+11 +9	+11 +8	+11 +6
СУБОТА 12.11	+12 +5	+12 +7	+11 +6
НЕДІЛЯ 13.11	+10 +7	+10 +6	+10 +3
ПОНЕДІЛОК 14.11	+8 +3	+9 +4	+10 +2
ВІВТОРОК 15.11	+6 +1	+6 +2	+8 -1